

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 40 (49)
2.X.-8.X.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълнен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

Планът, по който се управлява човечеството повече от 6000 години...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗНА ОТ

Анастасия

Премахнали ли сме се наистина 500-годишното робство или само си въобразяваме, че сме свободни?

ДЕМОН КРАТИЙ

Бавно вървяха робите един след друг и всеки носеше шлифован камък. Четири редици от каменоделците, всяка една широка километър и половина - до мястото, където почваше строителството на града-крепост - бяха охранявани от стражници. На всеки десет роби се падаше по един въоръжен военнадзирател. Встрани от вървящите роби, на върха на една тринадесетметрова ръкотворна планина от шлифовани камъни, седеше Кратий - един от върховните жреци. Вече четири месеца той мълчаливо наблюдаваше какво става. Никои не го разсейваше, никои не смееше даже с поглед да прекъсне неговите размисли. Робите и стражите възприемаха изкуствената планина с трон на върха като неизменна част от пейзажа. Вече никои не обръщаше внимание и на човека, ту седящ неподвижно на трона, ту разхождащ се по площадката на върха на това възвишение. **Кратий си бе поставил задачата да преустрои държавата - поне за хиляда години да укрепя жреческата власт, подчинявайки й хората по Земята, като направи всички, включително и държавните глави, роби на жреците.**

Един ден Кратий слезе долу, оставяйки на трона свой двойник.

Жрецът смени дрехата си, свали перуката и заповяда на началника на стражата да го оковат във вериги като прост роб и да го включат в една от редиците - до един млад и силен роб, който се казваше Нард.

Вглеждайки се в лицата на робите, Кратий забеляза, че погледът на този младеж бе изпитателен и оценяващ, а не блуждаещ и отчужден, както у мнозина. Лицето на Нард бе ту съсредоточено-замислено, ту развълнувано. Значи, той мъти някакъв план" - разбра жрецът, но искаше да се увери доколко точно е преценил.

Два дни Кратий наблюдава Нард, мълчаливо мъкнейки камъни. Седеше с него по време на ядене и спеше до него на нарочете. На третата нощ, веднага след командата "Спете!", Кратий се обърна към младия роб и шепнешком, с мъка и отчаяние, каза, сякаш на себе си: "Майка му стара, така ли ще се влачим до края на живота?!"

Жрецът видя как младия роб трепна и молятелно се обърна към него - очите му блестяха!

На стр. 11

Понеже нямаш възможност самостоятелно да се запознаеш с огромния обем информацията и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка: "...Срещу идеите, изложени в серията книги „Звънящите кедри“ се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благосъстоянието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да приведат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея."

Владимир Мегре

"Именията на Вещическата култура!

Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рай само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се предаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."

Владимир Мегре

ЗНАКЪТ НА ЦАРСТВАЩАТА МЪДРОСТ

Борислав Иванов ИВАНОВ, гр. Бургас

Държавното обединение на скитите Велика България /БЪЛЪ ГРЪ - велика земя - т.е. държава/ със своите шест автономни региони, разположени над Черно море в шест посоки, следва традициите на най-древната предкнижовна териториална държавност, възникнала и разпространена още през 3-2 хилядолетие пр.н.е. в огромния скитски /ски, саки, масагети, сармати/ континентален евроазиатски ареал, простиращ се от Скандинавия до Индия. Шестте автономни региони на държавата притежават свои собствени столици и управляващи канове от владетелския род, но седалището на старшия кан - вихтун се намира в Бат-

вил /дн. украинския град Путивль/, столица на "царските скити" или черкаси /ЧЪРЪ ЪЗЪКЪ - царски скити/ от северния първи регион, познат в историята като Черна България /Царска България, Първа България/. Когато старшият владетел, известен още като Кроват /ЧЪРЪ БЪТЪ - първи голям баща, Цар Бате, Арбат/, подчини съседни териториални държави, начело на които стоят други владетелски родове, то тогава той придобива титлата Айбат /АЙ БЪТЪ - най-висш голям баща/, както са наричали Атила(434 - 453 г.), или хаган /АЙ КЪУНЪ - най-висш кан/, широко популярно императорско название през Ранното Средновековие. За разлика от градовете-държави и градовете-империи, териториалните дър-

жави предлагат равнопоставен обществен статут на всички големи и малки селища, на племената и на градското население в своите граници. Успешното функциониране на държавните институции върху цялата територия, сред многобройни езиково разнородни общности, би било немислимо без употреба на общ държавен език за управление и общуване. При условията на безкнижовност, примитивните местни и племенни говори не са в състояние да изпълнят тази роля, поради изразната си ограниченост и най-вече поради тесния затворен кръг на разпространяемост. **И все пак, огромни безкнижовни териториални държави още в най-дълбока древност съществуват благодарение на генеративен език, породен от фонетична "говореца азбука", общоразбираем не книжовен език, чрез който хора от най-различни краища контактуват в така необходима обединяваща информационна среда в рамките на държавата. Липсата на книжовност не означава отсъствие на писменост.**

На стр. 6-7

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0,1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0,1 ха, ще се получи 0,5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

Вече излезе на пазара седмата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ" - духовното извисяване на българщината през погледа на инж. Васил Канисков, член-кореспондент на Международната академия по информатизация към ООН.

Може да поръчате книгата на телефони: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimienie@yahoo.com

ISSN - 1312-7053

В каталога на РП нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

(Продължение
от миналия брой)

ПЛАВАЩИТЕ ОБЛАЦИ И ИЛЮЗИЯТА НА НАУКАТА

Тази сутрин аз миех на реката кутиите за съхраняване на мандарини. Когато приседнах на плоския камък, ръцете ми почувстваха прохладата на есенната река. Червените листа на шумака по брега на реката красиво се отделяха на фона на ясното синьо есенно небе. Бях потресен от чудното неочаквано великолепието на клоните на фона на небето.

В тази случайна сцена присъстваше целият свят и жизнен опит. В течащата вода - потокът на времето, левият бряг и десният бряг, слънчевият свят и сянката, червените листа и синьото небе - всичко това беше вписано в свещената мъл-

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

чалива книга на природата. А човекът е фина мислеща тръстика.

Веднъж той задава въпроса какво е това природа, след това трябва да разбере какво е това "какво" и какво е човек, който иска да разбере какво е това "какво". Той се потапя с главата си в света на безкрайните въпроси. Опитвайки си да добие ясна представа за това, което предизвиква неговия интерес и го изпълва с изумление, човек има два възможни пътя. Първият е да погледне дълбоко в самия себе си, в този, който пита "Какво е това природа?". Вторият - да изучава природата отделно от човека.

От първият път води в света на философията и религията. Седейки на брега на реката и

съзерцавайки я, вие можете да кажете, че водата бяга под моста, но няма да има нищо нелепо, ако кажете, че водата е неподвижна, а моста плува по нея.

Ако се върви по втория път, то природата се разделя на разнообразни феномени: вода, скорост на течение, вълни, вятър и бели облаци - всички те поотделно стават обекти на наблюдения, водещи до възникването на понататъшни въпроси, чиито брой се разпростира безкрайно по всички посоки. Това е пътят на науката.

Светът обикновено е прост. Вие просто забелязвате мимоходом, че сте се намокрили, като сте събрали върху себе си капките роса, докато сте минавали през поляната. Но от времето, когато хората са се за-

/Въведение в натуралното земеделие/

ели да обясняват всяка капка роса научно, те са попаднали в примката на безкрайния ад на интелекта.

Молекулите на водата се състоят от атомите на водорода и кислорода. Хората мислели, че най-малките частички в света са атомите, но след това открили, че вътре в атома има ядро. После открили, че вътре в ядрото има още по-малки частици. Сред тези ядрени частици има стотици различни видове и никой не знае къде завършва изследването на този микросвят. Казват, че движението на електроните по орбита вътре в атома със свръхвисока скорост прилича точно на полета на планетите в галактиката. За атомния физик светът на елемен-

тарните частици е също толкова огромен, както и самата Вселена. Но е било доказано, че освен тази галактика, в която ние живеем, съществуват безкрайно много други галактики. В очите на учения космолог цялата наша галактика става безкрайно малка.

Фактът е в това, че хората, които мислят, че капката вода е проста, а камъкът неподвижен и инертен са щастливи невежи глупаци, а учените, които знаят че капката вода е цяла Вселена и че камъкът е активен свят от елементарни частици, които се носят като ракети, са умни глупаци. Простият поглед казва, че светът е реален и е редом. Ако се разглежда света в цялата му сложност,

той става застрашително абстрактен и отдалечен.

Учените, които се равдали, когато били донесени от Луната камъни, знаят за нея по-малко, отколкото децата, които пеят: "На колко си години мистър Луна?" Башо (знаменит японски поет хайку, 1644 - 1694) е могъл да усеща чудото на природата, като наблюдава отражението на пълната Луна в спокойната вода на езерото. Всичко, което са направили учените, когато са излезли в Космоса и стъпили на Луната със своите космически обувки, е това, че са затамнили частичка от лунния блясък за милиони влюбени и за децата на Земята.

(Слегва)

(Продължение
от миналия брой)

- На него са му достъпни удоволствия, за които другите и да мечтаят не могат.

- Какви например?

- Ами, дори ако се вземе предвид средния предприемач, той си има модерна кола, апартамент. С дрехите и храната изобщо няма проблеми...

- А радостта? Удоволствието в какво е? Гледай.

Анастасия отново ме увлече на тревата и както първият път, когато ми показа жената градинарка, започна да ми показва други картини.

- Виждаш ли? Ето той седи точно в такава кола, каквато ти наричаш шикозна. Виж: той е сам на задната седалка, в колата има климатик. Шофьорът я кара много плавно. Но погледни как е напрегнато и замислено лицето му, той мисли, строи някакви планове, бои се от нещо, виж: ето той хвана нещо, което вие наричате телефон. Безпокои се. Така, получи информация. Сега му е нужно бързо да я оцени и да вземе решение. Той е целият напрегнат Мисли. Гото-

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми. Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.

во, решението е взето. Сега гледай: седи той сякаш спокойно, а на лицето му има съмнение и тревога. И няма никаква радост.

- Това е работа, Анастасия.

- Това е начин на живот и в него няма просвет от момента на събуждането до момента на заспиването и даже на сън. И не вижда той нито разпукващите се листенца, нито пролетните ручейчета. Наоколо вечните завистници, желаещи да завладеят това, което има той. Опитът да се огради от тях с това, което вие наричате охрана, къща като крепост, пълно успокоение не му носи, тъй като страхът и грижата са в него самия и винаги остават с него. Така до смъртта и вече пред самия край на живота му - съжаление, че му се налага да остави всичко...

- Предприемачът си има радости. Те идват, когато той достигне желанието резултат, осъществи замисления план.

- Не е вярно, той не успява да се нарадва на достигнатото, сменя го друг план, по-сложен, и се започва всичко отначало, само че с по-големи трудности.

Горската красавица рисуваше пред мен

много мрачна и печална картина на външно благополучния слой на нашето общество и в тази картина не ми се искаше да вярвам. Аз отбелязах като опровергаваш аргумент:

- Забравяш, Анастасия, тяхното умение да достигат поставената цел и да получават жизнените блага, възхищените погледи на жените, отправени към тези мъже, уважението на обкръжаващите.

На което тя отговори:

- Илюзия. Няма го всичко това. Къде си видял уважителен или възхитен поглед на човек, гледащ пътника в шикозната кола или собственика на най-богато жилище? Нито един човек няма да потвърди казаното от тебе. Това са погледи на завист, безразличие, раздражение. И даже жените не могат да обичат тези хора, защото чувството им се смесва с желанието да обладаят не само този човек, но и това, което той има. На свой ред и те не могат истински да обичат жена, тъй като нямат възможност да освободят достатъчно място за такова голямо чувство.

Търсенето на други аргументи беше безсмислено, тъй като казаното от нея можеше да потвърдят или опровер-

гаят само тези, за които тя говореше. Бидейки и сам предприемач, аз никога не се бях замислял над това, за което Анастасия говореше, не бях анализирал количеството на минутите си радост, и още по-малко можех да го направя заради другите. Някак не е прието в средите на предприемачите да се хленчи и да се оплаква, всеки се стреми да се покаже преуспяващ, доволен от живота. Затова и се е създадено вярно в мнозинството хора, образ на предприемача като човек, получаващ от живота само блага. Анастасия улавяше не външните проявления на чувствата, а по-фините, скритите вътре. Тя определяше състоянието на човека по количеството видима за нея светлина. Струваше ми се, че картинките и ситуации, виждани от нея, ги

възприемах по-скоро чрез гласа ѝ. Това и казах на Анастасия. Тя отговори:

- Сега ще ти помогна. Това е просто. Затваряш очи. Лежиш на тревата, ръцете настрани, трябва да се отпуснеш. Мислено си представи цялата Земя. Опитай се да видиш цвета ѝ и синкаво-

- това не са предприемачи. Сега ще ги намерим. Тя движеше и движеше своя лъч, падайки в големи и малки кабинети, затворени клубове, гуляи и бардаци... Синкавото сияние беше или много слабо или го нямаше изобщо.

- Гледай, там вече е нощ, а той седи в опущения си кабинет сам. А този, виж колко е доволен в басейна, забиколен с момичета. Той си е пийнал, но сияние няма. Той просто се опитва да забрави нещо, неговото самодоволство е изкуствено...

Този е вкъщи. Ето жена му. Детето го пита за нещо. Телефон. Ето, моля ви, той пак стана сериозен, даже близките хора останаха на заден план.

И отново една след друга се осветяваха поредица от всевъзможни ситуации, външно добри и не толкова, докато не се натъкнах на тази ужасяваща сцена. Внезапно изникна стая, твърде респектираща, вероятно в някаква апартамент, но... На кръглата маса лежеше съблечен човек, ръцете и краката му бяха привързани към краката на масата, главата му висеше, устата беше залепена с кафява лепенка. До масата седяха двама млади мъже, със здраво телосложение, единият късо подстриган, другият не толкова як, с гладко залезани коси. В креслото малко по-встрани, седеше млада жена. Устата ѝ - също залепена, под гърдите я пристягаше връв от бельо, притискайки я към креслото.

- Не - каза Анастасия,

(Слегва)

СМЕСЕНИ КУЛТУРИ

ХАРТМУТ ВОГТМАН

Пример 3

Ранна култура: репички, спанак, салата
Основна култура: зелен фасул, салата
Късна култура: праз, полска салата като подсявка

Представяне: Разположение на културите при леха с ширина 120 см:

Репички	Салата	Праз
Спанак		
Салата	Зелен фасул	Полска салата (като подсявка)
Спанак		
Репички	Салата	Праз
Март	Юни	септември

Засяването на спанак и репичките (по два реда, разстояние 20 см) се прави възможно най-рано през пролетта в зависимост от времето. Същото се отнася и за засаждането на салатата в средата на лехата. Преди това цялата леха се тори с компост.

След прибирането на ранната култура в средата на лехата се засява зеленият фасул, по края на лехата се засажда салата. След прибирането на салатата се засажда праз, а в началото на септември върху цялата леха се засява нашироко полска салата след предварително разрохкване на повърхността.

Пример 4

Ранна култура: зелено торене с александрийска или персийска детелина, евентуално смесен посев фий/овес

Основна култура: бяло зеле, салата, нискоствъблен зелен фасул
Късна култура: аптекарски копър, келле захар, ендивия (маруля)

След зеленото торене с бобови растения не е необходимо следващо общо торене на лехата.

За сметка на това бялото зеле трябва да получи много добре узрял компост в сравнително голямото гнездо за засаждане. Той се залива с течен тор от коприва (разреж-дане с вода в съотношение 1:10) и по време на вегетацията трябва да се поддържа винаги влажен. Зелето е много чувствително на засушаване, дори и краткотрайно и образува само малки зелки. Зелевите растения трябва да бъдат засадени дълбоко, а след това да бъдат загърляни, което осигурява определена защита срещу зелевата муха. От двете страни на широката 120 см леха се засява по един ред нискоствъблен зелен фасул. В средата се оформят три реда, като в средния ред се засажда бяло зеле на разстояние 60 см едно от друго, а в останалите два реда се сажда салатата на разстояние от 25 см една от друга. След прибирането на салатата се осигурява достатъчно място за зелето. Бялото зеле остава най-дълго в лехата. След прибирането на салатата и на фасула е възможно в освободените редове да бъдат засадени копър, маруля или келле захар.

Пример 5

Ранна култура: зелено торене: синап
Основна култура: нискоствъблен зелен фасул, алабаш, салата, ряпа, репички

Късна култура: бяло цвекло, спанак
Синапът се засява за зелено торене през предходната зима, като същевременно се разхвърля каменно брашно по около 2 кг на 100 квадратни метра. След поникването синапът се отстранява с мотичка от средата на лехата и съответно на разстояние от 40 см вляво и вдясно и повърхността се разрохква. На тези места се засява нискоствъблен фасул. По този начин нискоствъбленият фасул се развива заедно със синапа; по-късно синапът се изкубва и се нанася като слой мулч върху повърхността на лехата.

Между бобовите стъбла по-късно се засажда алабаш. Отстрани се засажда салатата или ряпа, респективно репички по избор, или пък по-късно - салатата.

След прибирането на боба е подходящо като късна култура да се засее спанак (нашироко върху цялата леха, той също се използва след това за зелено торене) и/или бяло цвекло.

Пример 6

Ранна култура: зелено торене: смесен посев фий/овес, след това градинска латинка

Основна култура: домати, алабаш, салата, нискоствъблен зелен фасул (възможно е домати да бъдат заменени и с краставици)

Късна култура: полска салата или зелено торене с есенна ръж

В края на зимата лехата се почиства от остатъците от зеленото торене (за компост) и по повърхността се разхвърля една средна доза от каменно брашно или обогатен с водорасли варовик (2-3 кг/100 м²). По този начин лехата вече е подготвена за градинската латинка, която се засява върху цялата леха. Градинската латинка може да намери приложение и в кухнята, докато дойде времето за засаждане на основната култура. След това тя се използва за зелено торене и се разстила по повърхността заедно със сравнително пресен компост (от предходната есен).

Доматите се засажда в средата на лехата. По-късно те се завързват на колове или с шнурове, което е по-добрият вариант. Когато се използват шнурове е възможно засаждането на краставици на мястото на домати като смесена култура. Засаждат се и алабашът и салатата - алтернативно в същия ред на разстояние от 30 см. Доматите и алабашът трябва да получат по една шепа зрял компост в гнездото за засаждане. Те също се заливат с разреден течен тор от коприва. По-късно доматиците или краставиците се поливат още 3-4 пъти с течен тор от коприва. Зелевите растения също възприемат добре течния тор от коприва. След прибирането на салатата, а след това и на алабаша в същия ред се засява нискоствъблен зелен фасул без допълнително торене.

В края на периода на доматиците и боба може да бъде направено зелено торене чрез засяване нашироко на есенна ръж.

Философия на Съзидателното Земеделие

Как да се направи така, че след нас за нашите деца да остане ясно слънце и синьо небе, могъщи гори и зелени горички, сини езера и чисти реки? Така че техните крака да стъпват по мека трева, а ласкавият вятър да диша в лицето им с всички аромати на полските цветя?

Нека просто да се опитаме внимателно да погледнем на нашата вечно млада и прекрасна майка - Природа. Пред човека с открито сърце и чисти помисли тя се разкрива като книга, написана от Единния Бог - Творец още преди по-

явата на човека на Земята. (Припомняме на атеистите, че Природата е по-мъдра от нас, тъй като именно тя е създала човека, а не обратното).

От тази необикновена книга може да се разбере, че Природата на Земята е единен организъм, който получава енергия от Космоса, най-напред от Слънчевата система. Всеки биологичен вид в Природата е част от единния организъм и може да съществува само във взаимодействие с другите видове, като образува устойчиви общества от живи организми - биоценози. Всеки биоценоз

на свой ред зависи от състоянието на цялата планета и сам оказва влияние върху нея.

Човекът също така се явява един от биологичните видове. Той е свързан с безбройни връзки с цялата Природа на Земята и с Космоса. При скъсането на тези връзки човекът престава да бъде Човек, превръща се в подобие на машина.

Съществуването и устойчивото развитие на човечеството е възможно само в хармония с биосфе-

рата на Земята и Космоса, обхващащ Земята.

Природата е вечно млада. Залог за тази вечна младост е непрекъснатото обновление и развитието. В природата постоянно става грандиозен кръговрат на вещества и енергия. Различни форми на живот и материя преминават една в друга и даже умирайки, растенията и животните просто служат за продължаването на новия живот.

Залогът за процъфтяването на човечес-

твото е в това да се включи във великия кръговрат на Природата и да го поддържа мъдро.

Нарушаването на кръговрата и опитът той да бъде подменен с изкуствени технологии е път към гибелта.

Природата е наша майка, понякога сурова, но винаги справедлива. Както майката се грижи за своите деца, така и Природата сама ни предоставя всичко, което е необходимо за щастлив живот. Трябва само да съумеем

да го видим. И ни помага във всички добри начинания - пробвайте и сами ще го почувствате!

Съзидателното Земеделие си поставя за цел да превърне собственения парцел земя в устойчиво общество от живи организми, всеки от които работи на своето място за общото благо и за благо на човека. Но основен участник в това общество остава човекът, надарен с разум и любов. И в крайна сметка именно от нашето мъдро отношение и любов към собственото парцел земя зависи дали ще има или не прекрасната градина Земя за нас и нашите потомци.

Наименованието "Съзидателното Земеделие" означава: **Създайте** на своята земя прекрасна градина. **Дайте** й частичка любов, доброта и топлина от своите ръце, **направете** тази земя щастлива и плодородна и в отговор на доброто **Земята сама ще ви се отблагодари стократно.**

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК "ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ"

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

Село Негован, общ. София (срещу кариерата) тел. 0888 930 228; 02 996 22 11 (вечер)
e-mail: greensping@dir.bg

ПЕТЪР ДИМКОВ В НОВА СВЕТЛИНА

Николай КАФТАНДЖИЕВ

На въпроса "Кой е Толстой" отговорите са различни в зависимост от гледната точка:

- СЪВЕСТТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО;
- МИСЛИТЕЛ НА ВСИЧКИ ВРЕМЕНА;

- НАЙ-ИЗВЕСТНИЯТ И ВЕЛИК ПИСАТЕЛ НА XIX ВЕК, С КОЙТО, ПО ПРОНИКНОВЕНОСТ И ТВОРЧЕСТВО, МОЖЕ ДА СЕ МЕРИ САМО ДОСТОЕВСКИ;

- РЕФОРМАТОРЪТ НА ХРИСТИЯНСТВОТО ОТ КРАЯ НА XIX И НАЧАЛОТО НА XX, ЧИИТО ИДЕИ И ДЕЛО СА ПОЗНАТИ КАТО "ТОЛСТОИЗЪМ";

- НАЙ-ВИДНИЯТ ДЕЯТЕЛ НА ВЕГЕТАРИАНСТВОТО НА ВСИЧКИ ВРЕМЕНА.

Животът и творчеството на Лев Толстой /1828-1910/ е толкова многолик, че се питам има ли негов биограф, които цялостно, равностойно да е могъл да го представи? Един от най-добрите, най-проникновените биографи на велики личности, големият френски писател, познат като "съвестта на Европа" Ромен Ролан /1866 - 1944/, е и негов биограф. Въпреки стремежа му да обхване всичко значимо, в неговия "Живот на Луи Толстой" няма и думица за вегетарианството на Толстой, а за това има томовете литература.

ОБАЯНИЕТО НА ТОЛСТОЙ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА РОМЕН РОЛАН

Само една година след физическата кончина на Толстой през 1910 г., излиза биографията му от Ромен Ролан и тя започва така:

"Толстой е велика руска душа, факла, засяла на земята преди сто години и озарила младостта на моето поколение. В душния полумрак на угасващото столетие, той стана за нас пътеводна звезда, към него се устремиха нашите млади сърца.

Никога в Европа не е звучал глас, равен по сила на неговия"

/Жизни великих людей. Жизнь Бетховена. Жизнь Микеланджело. Жизнь Толстого. Минск, 1985, с.199 и 200/.

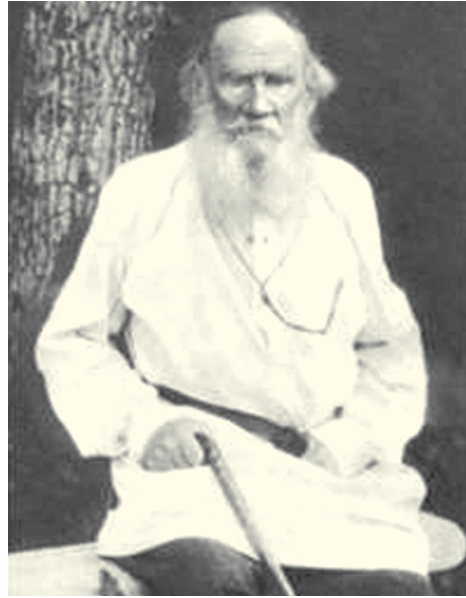
Това описание дава точна, образна представа за начина, по който е бил виждан Толстой от няколко поколения през II-та половина на XIX и първата половина на XX век. Тогава са възникнали толстоистки комуни от млади хора, както сега възникват родовите именения по повика на Анастасия.

ТОЛСТОЙ ДНЕС

И К "Новата цивилизация" Ви кани на 24 октомври от 18.30 часа в залата на Народно читалище "Славянска беседа", София (входът е откъм ул. Г.С. Раковски), на тържество по случай навършването на една година от създаването на вестник "Родово имение".

Гости ще бъдат известният поет, изследовател на живота на Орфей, Никола Гигов, поетесата от Варна Екатерина Пейчева, художникът-хералдик от Стара Загора Христо Танев, доц. д-р Христо Карагюзов - преподавател по философия във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“; писателят от Русия Ефим Кушнер, Елена Хайтова от Смолян и историкът Борислав Иванов от Бургас. Фолклорен състав за народни песни и танци ще изнесе кратка програма.

Петър Димков и Толстой Многоликият гений

Лев Николаевич Толстой

Чехов и Толстой

Срещите в Сандански - Николай Кафанджиев разказва за Петър Димков

толстоеведите. Тук искам да се спра само на един такъв пример.

МИСИЯТА НА СЛАВЯНСТВОТО СПОРЕД ТОЛСТОЙ И БЕЙНСА ДУНО

Не знам дали Бейнса Дуно /Петър Дънов/ - /1855-1944/ е познавал писаното от Толстой за мисията на славянството и специално на Русия в тази мисия, но вижданията им по същество съвпадат. Ромен Ролан пише: "Защо русите трябва да изиграят ролята на избран народ /според Толстой/ - преди всичко защото руският народ повече от всеки друг народ е проникнат от духа на истинското християнство, а бъдещата революция трябва в името Божие да осъществи на земята закона на единството и любовта." /цит. съч., с.301/.

Ето съответния текст у Бейнса Дуно: "Господ потърси дом за себе си и изборът му падна в славянското домочадие, което небето възлюби за неговата Божествена добродетел ... Бог е отредил велико бъдеще /на свята Русия/ - да изпълни волята му за ваша слава /т.е. на българския народ/ и славата на Неговото Царство." /Бейнса Дуно. "Призвание към народа ми. Български синове на семейството Славянско", Слово произнесено през 1889г., цит. по изд. на Културна асоциация Бейнса Дуно от 1997г., стр. 9 и 12/.

ТОЛСТОЙ И НОВОТО ЗНАНИЕ

Наред с необходимостта за един нов прочит на мисълта и делото на Лев Толстой, не по-малко важно е той да бъде видян в светлината на новото знание, знание, давано в недалечното минало от Николай и Елена Ръорих, Бейнса Дуно, а сега от Анастасия, знание, с което систематизирано ни запознават руските учени Виталий и Татяна Тихоплавови.

ПЕТЪР ДИМКОВ И ТОЛСТОЙ

Една от големите личности на XX век е Петър Димков. Той според мен е един от тези мъдреци, които Провидението е подготвило да ни запознават с новото знание. Димков го извършва основно чрез капиталния си труд "Новият човек - творец на съдбата си", чието първоначално заглавие е било "Хигиена и Лекуване на душата". В този труд, за който той започва да събира знания от 1905г., и го завършва само месеци преди физическата си кончина на 04.10.1981г., най-значително място сред великите люде на човечеството е отделил на Лев Толстой. Поставих си за задача в следващите части на "Петър Димков и Толстой" да ви запозная, драги читатели на "Родово имение" с мислите и делото на Толстой, които са станали също мисли и дело на Петър Димков. След завършека им, вие бихте могли сами да продължите пътя си към сърцето, живота и делото на Лев Толстой - един от мъдреците на всички времена.

В СЛЕДВАЩИЯ БРОЙ "Толстой - първият учител на Петър Димков".
София 07.09.2006

Изброяването, което направих, е на среднообразован интелектуалец, който се интересува въобще от мисълта на великаните на човечеството, сред които е и Толстой. Тези мисли се намират в най-добрите проучвания на делото му, а това означава края на XIX и I-та половина на XX век. През втората половина на миналото столетие започва промяна на вижданията в знанието и устремяване на младите хора към духовността. Това от своя страна, предполага нов прочит на културното наследство на човечеството, откриване на тези мисли и дела, които сега стават пътеводни за нас. Естествено това важи и за мисълта и делото на Толстой. Това преосмисляне трябва да го сторят специалистите,

ОРФЕЙ И ЦВЕТЯТА

Докосване до книгата "Магическа ботаника" от Орфей

Ентаз

Никола ГИГОВ

ЦВЕТЕТО НА МУЗИТЕ

- Тракия е страна на музите. Издълбахме тези думи на каменни плочи и ви ги завещахме. Те са в най-големите висини на Родопите. Тази планина заема челоно място в Балканската, Европейската и Световната митология.

Цветето на музите е МАЩЕРКАТА. То расте изобилно в Родопите. Ако Тракия е Родина на музите, то Родопите са нейната столица. Мащерката е летният килим, по който минават музите. Уханието окриля всяко творчество. На такъв килим човек е или влюбен или боговдъхновен. Тази, тъй приятна миризма на мащерката, влиза в клетките, обайва сърцето, издига душата и те пренася в други светове. Белите, лилави и розови цветове те успокояват.

Има една притча: Когато Господ създаде човека, Дяволът го надупчил с пръстите си, а Господ запушил дупките с треви и билки. Оттогава те са лечебни. Особено на Цветница, Гергьовден, Еньовден, Димитровден. Цветята също празнуват.

Всичко това аз бях събрал в книгата си "Магическа ботаника". Обредното бране на билките и цветята ставаше в зори и то с песни.

Нека разгранича няколко вида китки:

Момински китки - божур, седефче, здравец, иглика, невен, ружа... Това са открити китки, които се носят в ръце.

Момински китки - скрити в дрехите: омайниче, гергьовче, любиче.

Китки срещу самодиви и змейове: перуника, комунига, вратига, омразниче, тинтява, чемерика.

Лековито биле - росен, еньовче, коприва, пелин, гръмотрън.

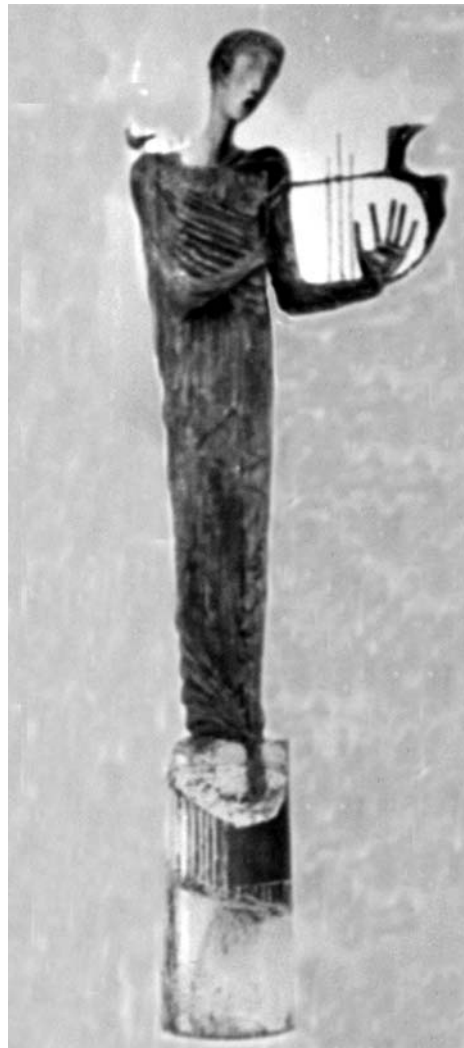
През мръсните дни се носят в дрехите: чесън, пелин и росен.

Аз, Орфей, съм от племето на бесите. Моите "Орфееви песни" ги наричаха още "Бесовски песни". Но не от думата "бяс", а от думата "беси". Ние пеехме тихо, но силата на песните минаваше отвъд хоризонта. А вотивната ръка на върховете ги издигаше в небесата.

Оставяхме знаци. Най-много знаци по скалите има край село Гела, под връх "Орфей". Но целият район около този връх беше нашият древен културен център на бесите. Ти откри мой знак и го положи на мраморна плоча на връх "Орфей". В този ден гробовете ни пееха.

На земята има над 6000 вида цветя и повечето от тях са в Средиземноморския свят. А в Родопите виреят най-редките цветя.

Ванга искаше саксия с цвете, за да гледа за мъртъв. Информация от живия преминава през цветето към мъртвия и обратно. Тя каза на Светослав Рърих: "Светът е започнал от билките.

"Орфей"

скулптора от Вахтанг Давитая - Грузия

България е благословена земя." И чрез цветето можеше да види чак в Индия, Хималаите, Тибет и в целия необят. Снимките на фотографа дават външния вид на хората и предметите, а цветето дава вътрешния вид на хората, животните, растенията и на целия космос.

А сега нека изброим музите, родени в Тракия. Те сега се свързват с Пиерия /Гърция/, но тогава и Пиерия бе част от Тракия.

1. Първа муза е майка ми Калиопа. Аз съм нейно чедо - Орфей Родопееца - Канос. А щом съм Родопееца - родилното ми гнездо е Родопата. Ето къде трябва да се търси родилното гнездо на музите. Калиопа означава Хубавопееца. Тя е изобразявана с писмена табличка в ръце. Символ е на епическата поезия.

2. Клио. Държи свитък в ръка и е символ на историята.

3. Урания или Небесната. Изобразява се с глобус и пръчица. Символ е на астрономията.

4. Ерато или Любимата. Изобразява се с китара. Символ е на любовната поезия.

5. Терпсихора - Обичащата танца. Изобразява се с лира и плектрон. Символизира танци и хорова поезия.

6. Евтерпа - Радващата се. Изобразява се с флейта. Символ е на мелическата лирика.

7. Мелпомена - Пеещата с трагическата маска. Символ на трагедията.

8. Талия. Жизнерадостната. Изобразява се с комическа маска. Символ е на комедията.

9. Полихимния. Многопесенна-

та. Символ на пантомимата.

В най-високата част на Родопата ви оставихме каменни надписи, в които са вдълбани думите: "Тракия - Родина на музите". И сме изписали цифрата "IX" - деветте музи. Защо не възстановите Празника на музите на Мусаята /близо до Пелрелик/. Там е първата им поляна, след което те отлетяха и към Пиерия, Делфи, Самотраки... Възстановете и празника "Карнейон" - музикални състезания в Гелската долина.

ЕНТАЗ И АУРА

- Ето че навлизаме все по-дълбоко в сакралните тайни на бесите. Ние бяхме гадатели и ясновидци. А гаданията са интуитивни. Гадателят е изстъплен. Това е вид лудост - съзнанието е замъглено и блокирано. Иде някаква сила, която наричаме "Mantis". Това е витална сила. Душата се възбужда. Гадателят изпитва чувството, че лети и това е знак за "ЕНТАЗ". После се усеща чувството "Менос" - премаш в себе си божествената душа. При "Менесте" гадателят е вдъхновен и вече си говори сам. Стои като статуя и сякаш свети. Усеща излъчващото място от земята и божийте сили от небето. В тези мигове двойната среща е вътре в самия него. Миговете на лудост са свързани с озарения и ясновидства. В този миг гадателят не си знае името.

Гадателските лудости са четири:

1. Първата гадателска лудост е наречена на моето име "Орфеева лудост" - ентаз. Гадателят излъчва Божествена светлина.

2. Дионисова лудост - транс. Гадателят приема, а не излъчва.

3. Музическа лудост - Боговдъхновение. Вселява се творчество.

4. Еротична лудост - Любов. Копнеж за сливане.

Когато гадателят изпадне в някоя от тези лудости, душата му е извън тялото. Тя е божествено зърно и броди в Космоса. Лети към Бога и Бог лети към него с шеметни скорости. Срещите са експлозивни и това са великите откривателства. И великите прорициания. Тогава около главата на гадателя се вижда ореол.

Цветът на ореола определя дарбата:

Бял ореол - Бяла аура - Орфеева - най-добрата.

Тъмен ореол - Черна аура - Люциферска - най-лошата.

Жълта аура. Този гадател работи само с ум.

Портокалова аура. Този гадател е горд.

Синя аура. Този гадател е в света на вярата.

Керемиденочервена аура. Този гадател е свръхчувствителен.

Нежночервена аура. Този гадател е влюбен.

Розова аура. Този гадател обича.

Тъмночервена аура. Този гадател е разгневен.

Канелена аура. Този гадател е egoист.

Сива аура. Този гадател е страхлив.

Виолетова аура. Това е обожанието. Човек и Бог са заедно.

Ето как всичко се чете, ако можеш да го прочетеш.

От пръстите на гадателите излизат снопове светлина. Нощем тези снопове се виждат. И денем човек може да ги забележи. Когато тези снопове светлина преминат през човека, болният потръпва от досега без досег. Екстрасенсите вървят по пътеката на гадателите.

Когато Гадателят е в зенита си, той придобива огнени очи, има дрезгав и сякаш чужд глас, тембърът му придобива чудновата сила, външният вид на лицето на Гадателя се изменя. Гадателят изпитва сладостна горчивина в устата. Вцепенен е, а лети навсякъде, накъдето си пожелае. Носи се като облак и сам е светкавица. В една секунда може да обеме колосално време и колосално пространство. Гадателят в този миг е кълбовидна мълния. Не знае къде и как ще избухне прорициането.

А след всичко това идва непосилна тъга. Като смъртно ранено същество Гадателят се скрива, за да бъде раните си. Той е много изтощен.

ГЛАС КАТО ЛИЛИЯ НЕЖЕН

- Само в един мой стих написах нещо за себе си. Написах, че аз, Орфей, имам "глас като лилия нежен". Знаеш ли защо сравних гласа си с лилия?

Може би защото цветето е бяло. Може би защото плува по вода, а аз съм аргонавт. Може би защото цветето има много нежен глас.

И когато запея, всички лилии пеят. Този дует между човек и цвете ме прави щастлив. Два гласа - чут и нечут - в един божествен дует. Толкова е нежно, чисто и бяло, че спираш да дишаш.

А питаш ли защо архангел Михаил държи в ръката си лилия? Или тази лилия е сложена във ваза между архангел Михаил и света Мария? Това цвете е цветето на милосърдието. То носи Божествена енергия. То е символ на света. Излъчва девствена чистота.

И от устата на Христос излиза лилия, защото е милосърден. Полето на лилиите означава предано служене.

Лилията сякаш те дарява с вол на любовта и се носиш с лекия бриз. Наричат лилията още Любовно цвете - това е милосърдната любов. То венчава тоновете и ароматите. Сякаш с гласа си плуваш по езерни води и лилиите се люлеят. Леките вълни излъчват любовни прегръдки. Един поет написа:

И аз ще си отида. Но птиците ще останат и ще пеят. Духът ми - в моята градина от цветя.

Любов и светлина заедно - това е Райска култура.

ЗНАКЪТ НА

От стр. 1

Генеративният език ЪЗЪЕР - аз език - на скитската българска държавност притежава съответстваща графична азбука, използвана за надписи върху ограничени повърхности от метал, глинени предмети, дърво и пр.

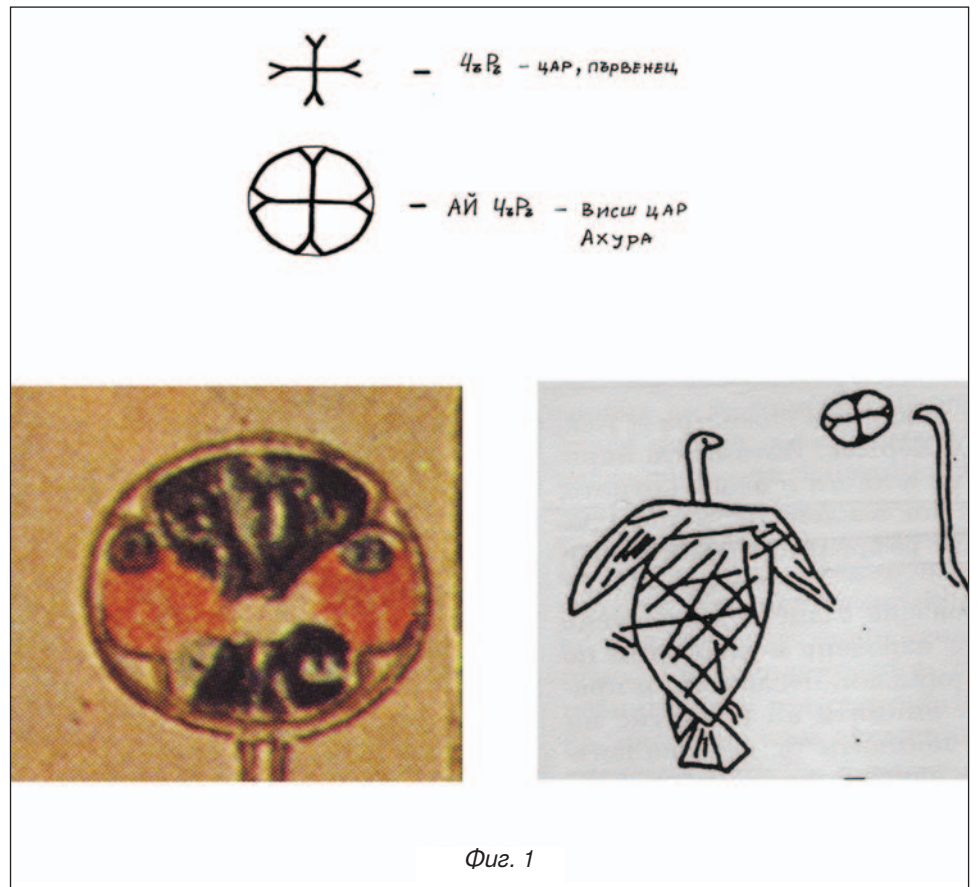
Генеративният език за пръв път дава на хората абстрактни нравствени понятия като достойнство, дълг, справедливост, чест, мъдрост и пр., чрез които се изграждат отношения на етичност от ново качество, представляващи мощен духовен обединяващ фактор. Възторгът от неизчерпаемата и непобедима сила, с която нравствените категории зареждат човешкото общество, прераства в тяхното обожествяване и издигане във върховен култ. В териториалните държави господства официална религия от нравствен тип, близка до Зороастризма, където висше божество е Царстващата Мъдрост Ахура Мазда /АЙ ЧЪРЪ УМЪЗЪЗЪ - най-висш цар мъдрост/, а "истината е най-гооброто благо". Така генеративният език на "говорещата азбука" освен в държавен език се превръща в "свещен език на вярата", на който се проповядва некнижовен религиозен култ от нравствен тип, подобно Зороастризма и неговия свещен авестийски език, където химните, канона, митологията се предават от уста на уста между жреците. Очевидното сходство на достигнали до нас авестийски думи с думи от езика на "говорещата азбука" ЪЗЪЕР потвърждава, че вероятно става въпрос за един и същ верски и лингвистичен феномен. Управляващите кръгове и градското население в териториалната българска държава изповядат култа към Царстващата Мъдрост, а някои, предимно степно номадски общности, продължават почитането на старите божества от пантеона на Тангра /ТЪНЪ ГРЪ - господар на Земята/, но във форма подчинена на зороастрийския канон, т.е. наблюдава се съвпадение при основни обреди - в устройството на храмове-карамати под открито небе, в ритуалите посветени на огъня, водата, слънцето, звездите, при жертвоприношенията и практиките на очищение, при ползването на стимулиращи напитки, при някои знакови символи - трева /сноп пръчки/, числото 3, ритуално вързване с шнурове, ленти, ремъци и пр. Така, заемащото централно място в Тангризма, добро божество-алп на светлината Мардукан-Гарван - безсмъртна птица, според зороастрийската идеяност се отъждествява както със светлината като синоним на истината, така и с всепобеждаващата птица Варагн /според изследователите име, отговарящо на гарван, врана/ от авестийските химни, птица на мъдростта и на победата.

В края на 4 век избухва жестока гражданска война във Велика България, в Скития /Саклан/, между готите /утигури, остроготи, тервинги/ от трети регион и хуните /уни, оногондури, хуно-огури/ от втори регион на държавата, в която побеждават хуните, а вълни от разбити и преследвани готи нахлува през Дунав в пределите на

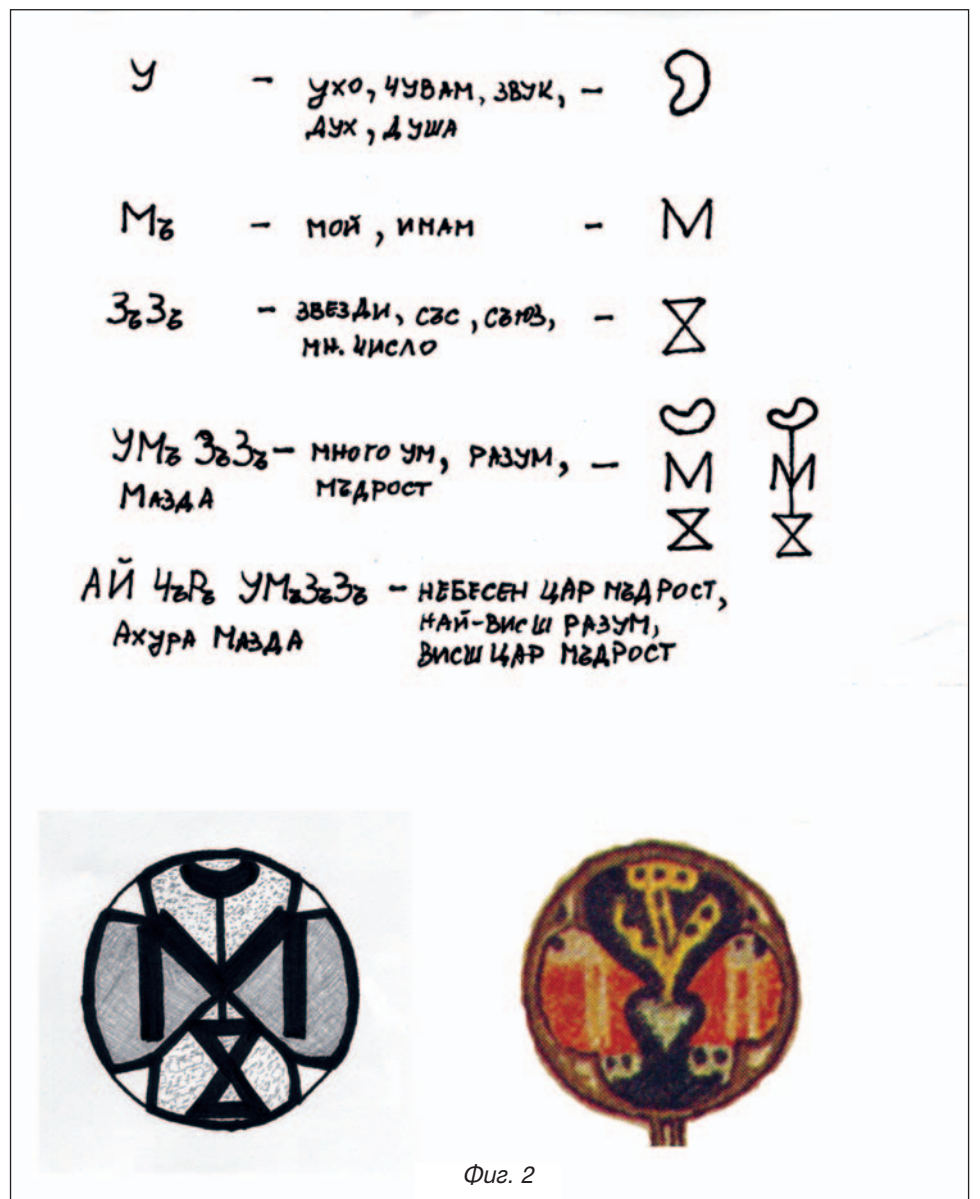
Римската Империя. Започва Велико преселение на народите. В столицата Батавил, управляващата Велика България готска династия Амал начело с Херманрик (- 375 год.) е заменена от легендарната втора хунска династия Дуло /по женска линия/, основана от кан Баламир (363 - 378 год.), пращядо на Атила (434 - 453 год.). Малко по на север от разрушената готска регионална столица Трипол /днешното украинско село Триполье/ кан Баламир основава град Кан Дир /Киев, Башу, Аскал/, бъдещ космополитен столичен център на Скития. Това нашествие от неизброими русокоси готи /готите изначало имат скандинавски произход/ в пределите на Римската Империя на Балканите съвсем не е първо, нито последно. Проникването на готи са засвидетелствани още през първото столетие от н.е. През 3 век готите нахлуват и кръстосват Балканите нашир и надлъж, стигайки до Пелопонес, превземат Пловдив през 251 год., през 251 разбиват римската армия при гр. Арбитус (Разград), в битката загива император Деций (249 - 251 год.). В крайна сметка римляните успяват да отблъснат готското нашествие, но остават масови заселвания на готи на Балканите. През 4 век масовите заселвания на готи продължават предимно в Долна Мизия, Тракия и Малка Скития /Добруджа/. Готите стават федерати /военни съюзници/ на Римската Империя, някои получават висши военни и административни длъжности, започва тяхното мащабно християнизирание. Епископ Улфила (311 - 383 год.) превежда библията на готски език в Никопол ад Иструм, край днешното село Никюп, Великотърновско. Разбунтували се готи, в съюз с българи, предвождани от сина на кан Баламир кан Алавив /Алибий/ (378 - 402 год.), разбиват римските войски в историческата битка при Адрианопол, където на 9 август 378 год. загива император Валент (364 - 378 год.). След смъртта на Атила (434 - 453 год.) и последвалата гражданска война в огромната му обединена държава, нова остроготска вълна залива Балканите, начело с Теодорих Велики (471 - 526 год.) от рода Амал. Тяхна столица в края на 5 век е гр. Нова на 4 километра източно от гр. Свищов.

Всички неоспорими исторически факти не оставят никакво съмнение в трайното и масивно присъствие на готите на Балканите през Ранното Средновековие, което пък от своя страна ги разкрива като истинския проводник на романизацията /латинизацията/ по тези земи до наши дни. Документални сведения категорично потвърждават готско влияние през много по-късни векове. Църкви в Добруджа през 9 век провеждат християнската служба на готски език. Надписът върху големия царски каменен кръст от Балчик (9 век) по изумителен начин показва присъствие на отделни готски думи в най-стария говор на българите.

През VI и VII век Скития е разтърсена от два демографски взрива на два нови народа - от запад славяните, а от изток тюрките. Те-

Фиг. 1

Фиг. 2

хните религиозни вярвания са още твърде примитивни - шаманизъм и култ към природни богове, но езиковите им системи са по-богати, вследствие непосредствения контакт с развити книжовни центрове като Рим, Византия, Персия, Кушанската държава. Започва бърза славянизация от запад и турцизация от изток на Скития, благоприятствана от полигамния семеен модел на българите. Положението става неудържимо, когато в борбата си за преразпределение на света, книжовните универсални религии не желят сили и средства за разпространение на

християнството сред славяните, на мюсюлманството сред тюрките. Настъпват последните часове на предкнижовна езическа скитска Велика България и на нейната зороастрийско-тангристка вяра, попаднали в пресата на грандиозни геополитически и религиозни процеси. Между българите и "западните хуни" аварите /така ги нарича Теофан Изповедник, 9 век/ избухват остри противоречия по отношение на славяните, считани от аварите за техен подвластен народ, който те понякога подлагат на изстребление, докато според "Джафар Тарихи" /"История на Джаг-

ЦАРСТВАЩАТА МЪДРОСТ

ГОВОРЕЩА АЗБУКА НА ПРАБЪЛГАРИТЕ

1.	Ъ	- тоз, онзи, е, да	1
2.	Зъ	- огън, огнище, лек, топлина, светлина	⚡ ⚡ ⚡ ⚡
3.	Бъ	- голям, по-възрастен, зрял, по-стар, по-, повече	б б б
4.	У	- ухо, звук, чувам, тясно	у у
5.	Къ	- женско, гънка, поражда, утроба, кълн, до	с v
6.	Ръ	- много, пръст на ръката, тръстика, 4 - число	+ x
7.	Чъ	- нос, образ, лице, глава, режа, част, 1 - число, мирис, стърчи	1 1 1 1 1
8.	Йо	- очи, течност, вода, 2 - число	" ∞ φ γ
9.	Тъ	- мъж, мъжко, баща, прави, носи, допринася, отделя, обособява, обособена част-територия, посочва, вътрешен, 3 - число	У Т А А А
10.	А	- без, липсва, няма, свършва, спира	А А А
11.	БРъ	- клон, листа, платно, парцал	А А А
12.	И	- оставя, следа, резултат, външен, хвърля	ε ε
13.	КРъ	- крак, свивам, крача, ходя, карам, крив	> < К
14.	Шъ	- ръка - длан, 5 - число	ш ш
15.	Е	- вик, кръсък, гърло	Н Н Н
16.	Дъ	- зъб, черупка, бял, плоча, острие, дъвча	Д
17.	Ер	- листо, език	Р В D
18.	Гъ	- дърво, растение, расте, изправен	У
19.	О	- месо, плът	φ
20.	Лъ	- гръд, майка, извор, род, зърно, семка, дълъг, височина, планина	λ
21.	Мъ	- собствен, има, притежава, мой, негов, прилича	Δ Δ
22.	Нъ	- уста, ям, отвор, отваря, дава, на - дава, нов	О
23.	Ю	- покрив, покритие, крило, защита, гръб	т ъ м
24.	Ор	- камък, скала	◇
25.	ТРъ	- търка, търкаля, стръмен, въртя	⊙ ⊙
26.	ГРъ	- земя	- + ♀
27.	Аъ	- малък, ситен, дребен	ρ ρ ρ
28.	МРъ	- мърдам, мръщя се	~ ~ ~
29.	АЙ	- небе, най-, най-висш, време	* * *
30.	Я	- смях, смея се	я я

Фиг. 3

фар"/ българите "не убиват славяни", дори ги покровителстват и съжителстват с тях. Така Шам-Бат /Безмер/ (674 - 677 год.), по-малкият брат на кан Кубрат (593 - 653 год.), наричан от славяните Княз Само, създава независима държава Дулоба в Централна Европа, върху територия, извоювана от аварите. Населената предимно със славяни държава, със столица Вогатисбург, просъществува цели 33 години, преди да бъде унищожена от франките. След смъртта на кан Кубрат, твърдите езичници Шам-Бат и неговият верен сподвижник, племенникът му кан Аспарух (род. 634, 677 - 692 год.), кан на пети регион Бесарабия, оспорват владетелските права на кубратовия наследник кан Бат-Боян (617 - 683 год.), заради колебливата му верска политика и най-вече поради факта, че провъзгласява турцизираните сабани /външни ираноезични номади/ за черни българи /царски българи/, с което отваря широко вратите на Велика България за навлизане на исляма. Конфликтът прераста във военни стълкновения, в които се намесват и хазарите, на страната на Бат-Боян. В края на краищата Шам-Бат успява да отцепи от властта на Бат-Боян западната част на Велика България, където управлява през последните три години от живота си в мултиетническата столица Киев. След неговата смърт Бат-Боян успява веднага да възвърне властта си над Киев и за Аспарух не остава нищо друго, ос-

вен да се укрепи в трудно достъпния военен лагер Онгъла. Наследил политиката на своя именит чичо, с помощта на верните славянски племена и със силата на мечка кан Аспарух извоюва и създава нова езическа българска държава отсам Дунав - Дунавска България, пред самите порти на ромейския Константинопол. Кан Аспарух преселва съюзническите седем славянски племена към западните области на държавата, частично турцизираните от гагаузите бесарабски северни получават северозточните райони, а към местното население, състоящо се предимно от потомци на траки и готи, се присъединяват многобройни български пришълци от Скития.

За политическите ходове на тогавашните полигамни езически български владетели може да се съди по браковете, които са сключвали, винаги имащи за цел да им осигурят вътрешна или външна военна подкрепа. Една от най-важните длъжности в държавата била длъжността на калутаркана /**Къль Търъ Къунъ** - съпругосъветник на кана -/ министър по сватосването на кана, който обезпечавал държавната политика със съответни женитби на кана./ Сред официалните имена на владетеля, представляващи негова "визитна картичка", задължително присъства народностната принадлежност на майката, недвусмислено показваща подкрепата, с която той се ползва по майчина линия. Така кан Кубрат /Кроват/ Кюнгат, чиято

майка Акжан произхожда от виден средноазиатски род на кушански владетели /Кюнгат се намира до Аралско море в Хорезм, населен с масагети/, на практика получава трона на Велика България благодарение активната намеса на вуйчо си регент Органа /**ЮРъ Къунъ** - крило на кана, защитник на кана/, успял да обедини разпадналата се държава. Ако се съди по името Маджар, едно от имената на кан Аспарух посочено в "Джагфар Тарихи", то доста вероятно неговата майка да е маджарка, за което единствена връзка засега откриваме в името на светилището Мадара, намиращо се в близост до Плиска, Аспаруховата столица в Дунавска България. Пред по-големия син на Аспарух кан Айар (719 - 727) /Авар, Товирем/, очевидно от аварски род по майчина линия, са поставени амбициозни цели да се утвърди в скитска Велика България и той отива с войска да се бие срещу арабите в помощ на хазарския хаган, разчитайки на хазарска помощ за трона в Батавил. Името Тервел, или както още фигурира в анализите Тривелий и Тербеле, на по-малкия аспарухов син кан Тервел (692 - 719 год.), наследил баща си в Плиска, подсказва майчин род с произход от готския регион с център Трипол /дн. украинско село Триполъе, южно от Киев/. И действително, в своята история, написана през 1601 год., Мавро Орбини твърди, че народът на Аспарух дошъл от Трипъл... Явно Аспарух също се е радвал на силна подкрепа от страна на готския род на жена си и много вероятно местните готи в Дунавска България да са го посрещнали също като освободител или както пише по този повод Анастасий Библиотекар (9 век) за римските провинции на юг от Дунав "...в тях веднага гоуде често споменаваният български народ, както по-горе споменахме, за да ги освободи всички чрез правото на силата.". В "Джагфар Тарихи" се споменава, че последните си дни кан Аспарух (род. 634, 677 - 692), който почива от старост, прекарва в Търново по собствено желание, защото там се намирало главно светилище. От историята се знае, че готите на Улфила (311 - 383 год.) обитават хълма Царевец при днешния град Велико Търново. Дали пък името на град Търново, известно през Средновековието още като Дринаго, няма характерния за готите "троичен" именен генезис.

Съвсем естествено възниква въпросът, какви са били емблематичните графично-буквени символни знаци, така характерни за българската ранно средновековна културно-образна традиция, за основни понятия на Зороастризма, господстващата нравствена религия в българската "държава на духа". Ако такива знаци съществуват, те със сигурност ще бъдат съставени от графични букви на "говорещата азбука". Един от най-често срещаните знаци в достигнали до нас древнобългарски паметници е знакът на "Висшия Цар" /**АЙ Чъръ** - висш цар/, т.е. зороастрийския **Ахура** /вж. фиг. 1/, получен от оградане в кръг на "царския" кръст /**Чъръ**/. В "Джагфар Тарихи" е опи-

сан като "знак на гарвана", изключително популярен символ сред българите от Дунав до Волга чак до Късното Средновековие. Забелязал съм в надписи на езика **ЪЗЪЕр**, че пресечени прави линии в кръг означават **АЙ** - небе, висш, най. Ето защо, оградането в кръг поставя "царския кръст" в "превъзходна степен" - най-първи, небесен цар, висш цар, отговарящо на авестийското Ахура.

Графично буквеният запис /вж. фиг. 2/ на думата мъдрост **УМЪЗЪЗЪ** - ум много - или "умност", разум, съответстващо на авестийското Мазда, се състои от знак за **У** - ухо, за **Мъ** - имам и за **ЪЗЪЗЪ** - със, звезди, мн.число. Надписи на езика **ЪЗЪЕр** се срещат както в хоризонтален, така и във вертикален запис, а също в бустрофедон /лентовиден запис/ и в радиално разположение. При монограмните буквени съчетания през древността, посоката на изписване може да бъде най-различна. Често наблюдавана практика е буквите, и дори отделни думи, да се свързват с прави линии и така се оформят съставни думи и словосъчетания /вж. фиг. 2/. Окончателният вид на знака на **Ахура Мазда**, Царстваща Мъдрост, ще се получи при наслагване буквено-символните знаци на Ахура и на Мазда /вж. фиг. 2/.

Изящна миниатюра от Светославовия сборник (начало на 10 век) изобразява голям храм, заобиколен от множество гарваноподобни птици. Централно място в храма заемат образите в цял ръст на седем светии в раса, с кръстове и книги в ръце, единият от които стои начело на останалите. Той е с повезка на главата, което показва, че преходът от зороастрийските 1+6 Амеша Спента /безсмъртни свети/, начело с Ахура Мазда, към православните Свети Седмочисленици още не е напълно завършен. В народното съзнание още не е изличен споменът за хилядолетната вяра във Царстващата Мъдрост и нейните нравствени блага. Поради това, вместо християнски кръстове, върху куполите на храма са поставени знака на гарвана и знака на Ахура Мазда /вж. фиг. 1 и 2/. Разбира се, във вид, подсказващ напреднало асимилиране, с цел прекъсване връзката с истинската езическа символика на свещените знаци.

Да, историята многократно е доказвала, че книжовната пропаганда е в състояние да заличи хилядолетна памет. Християнството възприема от безкнижовния Зороастризм повечето основни религиозни категории и насочва човечеството към епохата на "книжовните" отношения, които ще доведат цивилизацията до неподозирани интелектуални и технологични висоти. И до непредсказуеми нравствени падения и опасности. Вероятно такава е предназначението на божествения промисъл. За щастие, книжовността дарява хората с безкрайна памет и по този начин гарантира, че вечната човешка сваят, вечните човешки стойности, винаги ще възтържествуват над пропагандната мимолетност на суетата.

СУРОВИТЕ ЗЕЛЕНЧУКОВИ СОКОВЕ

Д-р мед. науки **Норман Уокър**
м.с.Рая Костова ГАРДЖЕВА

СМЕС ОТ СОКОВЕТЕ НА МОРКОВА, ЦВЕКЛОТО И КРАСТАВИЦАТА

Камъните и пясъка в жлъчката и бъбреците са естествен резултат от затрудненото състояние на организма при отстраняването на неорганичния калций, натрупан вследствие употребяването на концентрирано нишесте и захар.

Жлъчният мехур е непосредствено свързан с черния дроб, а чрез жлъчния канал и канала на черния дроб - с кръвния поток. Употребяваната от нас храна се разпада в храносмилателния тракт, а съдържащите се в нея елементи се пренасят, чрез кръвта, в черния дроб за поредната обработка. Никакви концентрирани нишестета от зърнени храни и брашна не могат да бъдат използвани за възстановяване на клетките и тъканите, особено, ако те са минали през топлинната обработка на огъня - така те се лишават от жизнена сила. Такива молекули на нишестето са неразтворими във вода. Сред тези елементи присъства и калцийт.

Живият органичен калций, който единствен е разтворим във вода и е необходим на организма, може да бъде получен САМО от СУРОВИТЕ ПРЕСНИ ПЛОДОВЕ и ЗЕЛЕНЧУЦИ и от техните сокове. Този калций преминава през черния дроб и се усвоява напълно.

Калцийт, който се съдържа във всички концентрирани нишестени храни и захарта, **подложен на топлинна обработка, става неорганичен и неразтворим във вода.** Затова този неорганичен калций е за организма елемент и поради това при всяка възможност той се отстранява чрез потока на кръвта и лимфата. Първото удобно място за отстраняване на неорганичния калций е жлъчният канал, който

го пренася в жлъчния мехур. Следващото удобно място са така наречените мъртви краища на кръвоносните съдове, което предизвиква подпухналост, обикновено и при ануса и образува хемороиди. Атомите на неорганичния калций, преминаващи през тези части, обикновено идват и до бъбреците. **При постоянно употребяване на хляб, нишестени и тестени продукти, се увеличава количеството на вече отложения калций и се образува пясък и камъни в тези органи.**

Чрез многочислени опити е установено, че отстраняването на тези образувания по хирургически път е ненужно. Чрез разумното прилагане на естествените методи може да се стигне до много добри резултати.

Изпиването на сока от един лимон, чист или разреден с половин чаша гореща вода, по няколко пъти на ден и половин чаша смес от морковен сок, цвеклов сок и краставичен сок, 3-4 пъти на ден, помага за изчезването на пясъка и камъните в течение на няколко дни или седмици /в зависимост от размера и количеството на камъните/.

Искам да приведа един от многочислените примери: мъж на около 40 години в течение на 20 години страдал от остри болки. Лекарите установили камъни в жлъчния мехур, което било потвърдено и от рентгеновите снимки. Само страхът от операция бил причината да не се излекува толкова години. Научавайки за добрите резултати от соковото лечение и прочитайки едно от първите издания на тази книга,

той се обърна към мен за помощ. Аз му казах, че бързото лечение със сокове може да предизвика усилване на болките, но те ще траят от няколко минути до един час, а след това с преминаването на разтворения калций, ще се прекратят.

Той започна да пие по 10-12 чаши гореща вода, прибавяйки сока от един лимон във всяка чаша вода и около половин литър смес от морковен, цвеклов и краставичен сок в течение на целия ден. На следващия ден започнаха пристъпи на ужасни болки, продължаващи по 10-15 мин. Към края на седмицата настъпи кризата, през време на която той се търкаляше по пода от болки, но изведнъж болката утихна и много скоро след това камъните бяха изхвърлени - те изглеждаха като кал в урината. На следващия ден ние с него предприехме дълго пътуване с кола през Ню Йорк, Вашингтон и Канада. Той се чувствуваше 20 години по-млад и се учудваше на простите чудодействия на природата.

Това не е единичен случай. Хиляди са хората в целия свят, които с благодарност свидетелстват за получените от тях добри резултати от суровите сокове на плодовете и зеленчуците.

Сместа от морковения, цвекловия и краставичния сок ни дават едно от най-добрите средства за почистване и лекуване на жлъчния мехур, черния дроб, бъбреците, простатата и другите жлези.

Не бива да се забравя, че когато се консумират месни продукти, то в организма се образува голямо количество пикочна киселина, която той не е в състояние да елиминира чрез бъбреците, което създава пренапрежение в този орган. А това се отразява на целия организъм. Ето защо, това съчетание на сокове е неограничено като почистващо средство. **През това време е необходимо да се въздържама, макар и временно, от употребата на концентрирани захари и нишесте, както и от месо, за да се даде възможност на организма да се приведе в нормално състояние.**

ФАТАЛНИТЕ ЗАБЛУДИ

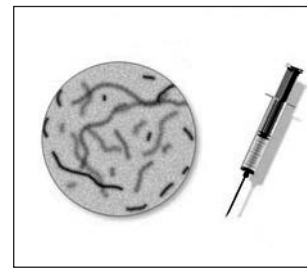
Имунизацията според лекарите, е вкарване в тялото на "нежизнеспособни вируси", които предизвикват слабо преболеване, водещо до създаване на антитела, а ваксинацията е вкарване на готови антитела. Дълго може да се спори върху тези смехотворни обяснения, но нека се ограничим с най-важното. Микробите, както и всички живи организми, биват или живи или мъртви. Нюанси, като полуживи, полумъртви, убити, омаломощени или нежизнеспособни са неясни и неприемливи. Ако са живи, те или биват унищожени и изхвърлени от организма, или при благоприятни условия се развиват бързо и предизвикват болест.

Нека не се заблуждаваме. **Истинското име на имунизацията е изкуствено заразяване, при това по възможно най-коварния начин!**

Имунната система на човека е изградена много фино и функционира като сложна многостепенна отбранителна линия. Кожата, дробовите, устната кухина и хранопровода, жлезите с вътрешна секреция, кръвоносната и отделителна системи играят ролята на защитни рубежи, различаващи и неутрализиращи всякаква патогенна микрофлора и фауна. Но когато патогенните вируси се вкарват директно в кръвта на детето, в гръб на всички защитни фронтове, тогава се получава хаос в имунната система, не може да се разпознае своето от чуждото, детското тяло е лишено от възможността да реагира адекватно и да се защити по нормалния и най-ефективен за него начин. Това е така, защото защитните сили все още не са изградени и укрепнали, от една страна, а от друга, те са заобиколени и ударени в гръб. Тогава вирусите имат значително улеснен достъп до вътрешните органи и тъкани в централната нервна система, в ендокринната система, навлизат в незащитените клетки на тялото и необезпокоявани от никого се размножават. За обърканата по този начин имунна система, лишена от възможността да различава "своите" от "чуждите", остават само две възможности, или да се свалят защитите, като значително се понижат имунните сили на организма като цяло и той стане податлив на всякакви инфекции, или тяло-

то да атакува и "чуждите" и "своите" клетки и тъкани, като развие автоимунни заболявания - рак, мултипленна склероза, СПИН и други.

От СОС признават, че понастоящем живата ваксина на Сабин, която се дава през устата, е основната причина за разпространяването на полиомиелит в САЩ.

Причината е проста. Тъй като вирусът не се вкарва директно в кръвта, организмът започва дълга борба с него. Той остава в гърлото една до две седмици, а в храносмилателната система до 2 месеца, като се изхвърля чрез изпражненията. През цялото това време, имунизираното дете се явява вирусносител, разпространител и източник на зараза! При провеждането на имунизациите не се съблюдава вътрешното състояние на всеки организъм. Като правило те се извършват масово, (под строй с песен), или под угроза на глоби и наказания. Върху децата със силни вътрешни сили експериментът се повтаря, защото се счита за неуспешен.

Тези, които нямат сили да изхвърлят веднага микробите, започват дълга и мъчителна борба, съпроводена от зачервяване в района на имунизацията, висока температура, обриви, повръщане и разстройство, които всъщност са опити на организма да се отърве от патогенните микроорганизми. Детоксимичните кризи предвидливо се подтискат от здравните органи с някакъв химикал наречен "лекарство", или антибиотик, които допълнително свалят вътрешните защитни сили на организма и прекратяват изхвърлянето на болестотворните вируси. Те укрепват, мутират и остават там завинаги. Организмът се стреми да локализира огнищата на разпространението им, но при първото му отслабване болестта избухва с нова сила и става хронична.

Тялото на всеки човек не реагира еднакво,

както при имунизация, така и при епидемия, но никой не се интересува от това.

Тошко Тодоров
GSM: 087 707 58 05
02 846 48 10

София, Център за квантова медицина
Квантовата медицина - медицината, която лекува причините, а не последствията.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

ПЕТЪР ДИМКОВ
ХИГИЕНА И ЛЕКУВАНЕ
НА ДУШАТА

НОВИЯТ ЧОВЕК ТВОРЕЦ
НА СЪДБАТА СИ

ПЕТЪР ДИМКОВ (1886-1971) - един от най-известните и уважавани български природолечители. Автор на многотомния труд "Българска народна медицина. Природолечение и природосъобразен живот" и на др. книги. В книгата "Живейте 100 години" той съветва:

"Вегетарианският хранителен режим е за предпочитане, защото има реални предимства. Той предлага на човека храни, които се усвояват лесно, не създават трудности на храносмилането, внасят в организма достатъчно енергия, достатъчно необходими за здравето и живота вещества."
"Предпочитайте вегетарианската храна пред месната, защото тя е по-лесно усвоима от организма и съдържа всичко, което е необходимо. Предпочитайте да не ангажирате стомаха си с храненето постоянно - това е здравословно и пряко облекчава работата на мисълта, тъй като не задържа голямо количество кръв в корема (както е при хранене с месо). Не допускайте из стомаха и червата ви цяла нощ да се въргала мършата на месо, облекчавайте храносмилането си."

ЕСТЕСТВЕНИТЕ ЛЕКАРСТВА

Милена АТАНАСОВА

ЗЛАТОВРЪХ (*Rhodiola rosea*, *Sedum rhodiola*, *Sedum roseum*)

Основни представители: Златовръх (*Rhodiola rosea*) многогодишно тревисто растение.

Използвани части от растението: Коренище и корени.

Основни биологично-активни съставки: Етерично масло, гликозиди, танини, флавоноиди, захари.

Здравни ефекти: Биологичен ефект: Общо тонизиращо, подобрява работоспособността и възстановяването, меко успокоително действие, повишава защитните сили на организма (подобно на жен-шен).

Приложение: За укрепване на организма.

Начин на приложение: Влиза в добавки към храната, билков чай, освежителни напитки.

Противопоказания: При употреба на някои лекарства може да има странични ефекти. Да не се взима от бременни и кърмещи жени.

ЕКОЛОГИЧНАТА ПРОГРАМА НА ПИТЪР или едно предложение за оцеляване

Лорънс Джонатан ПИТЪР

ПАРАДОКСЪТ

Когато израствах в родния си град Прогрес, аз изповядвах традиционните схващания за прогреса. Моето разочарование не вървеше постепенно, нито беше внезапно проявление. Когато поглеждам назад, виждам, че съм се натъквал на поредица противоречия, които са преобразили привичното ми мислене...

Един търговски агент например се опитваше да ме убеди, че се нуждая от нов хладилник. Описваше ми новото му приспособление - термична камера за масло. Неговата търговска пледоария ме накара да се усъмня в общоприетото разбиране за научно-техническия прогрес. Навън е студено, затова осигурявам изолация и отоплявам моето жилище. Имам хладилник, за да пази храната от топлината на жилището. А сега ме убеждават, че се нуждая от термична камера в хладилника, за да поддържа маслото леко затоплено, та да не се втвърдява.

Представяте ли си! Във време, когато сякаш нищо не работи както трябва, пощата закъснява, транспортът и железниците са разстроени, горивото е оскъдно и държавното управление е безсилно да се справи с проблемите, на мен се предлага по-добър живот чрез нова измишльотина - термична камера за масло.

Този случай някак си ме стимулира да насоча вниманието си към неща, от които се нуждаем много повече, отколкото от термокамера, за да поддържа маслото топло.

Всъщност нуждаем се от основна преценка на нашите традиционни ценности, ако ние, хората, които населяваме тази планета, искаме да спасим човешките видове от грубо и неприятно бъдеще. Опасността е наистина сериозна. Ако не бъдем погубени, всички

ония, които оцелеят, ще се превърнат в мутанти, устойчиви на замърсявания - човешки еквиваленти на тунейдния шаран, криещ се по дъното на езерото Ери, преживявайки от отрови и гнилоц.

"Ние срещнахме врага и това сме ние."

Пого (Уолт Кели)

Американският национален глад за непрекъснат растеж и да бъдем N1 във всичко става вече толкова демодирани, колкото са ритуалните жертвоприношения. Съвременният човек цени повече да се добере до служебен връх и да се закрепят там, отколкото по-достойният стремеж да се запази всичко за нашето оцеляване. Страх ни е да се откажем от тъй наречените предимства на прогреса дори в името на живота. И повечето от моите познати предпочитат да зарият глава като камилска птица, отколкото да обсъждат проблема за оцеляването. Те предпочитат безгрижните приказки. Ако искам да водя сериозен разговор, отклоняват темата към тенис, телевизия или футбол. Това е техният начин да изразят желанието, проблемите, свързани с бъдещето на човечеството, да отпадат.

Изправени сме пред екологичната криза, защото сме "аут" от хармонията с природните начини за оцеляване. Отнемателно от Природата това, което не може да бъде възстановено, и създаваме отпадъци, които не могат да се абсорбират чрез естествените природни цикли. Обикновеният здрав разум ни подсказва, че безкраен растеж не може да се поддържа с крайни ресурси.

Вече започнахме да разбираме обаче, че старите ни идеи за преуспяване може би са ни отвлекли от реалните изгледи за глобална катастрофа. Ще продължим ли да проявяваме изключителна съпротива срещу фактите? Ще се научим ли да играем играта на живота? Не да разхищаваме, а за да оцелеем, да съхраняваме, или пред глътка истински въздух ще предпочетем краткотрайно благосъстояние?

Георги ТАНКОВ, Пазарджик

Мил и незабравим спомен: Ние, група офицери, сме на обучение в Школата за запасни офицери във Враца. /Тя не съществува вече. Беше закрыта преди 16 години./ Решаваме да посетим пещерата "Леденика". Една слънчева утрин ентузиазно поемаме нагоре по стръмните старопланински склонове и за повече от час се озоваваме пред входа на пещерата. Казват, че тя била на 16 км западно от града, но ние с младежки устрем крачим направо и разстоянието ни се струва два пъти по-малко.

Още в преддверието чувстваме хладния въздух. Един приказен дворец, създаден от ръката на природата ваятелка. На два етажа е: първият е хоризонтален, вторият е наклонен. Зимно време ледът покрива варовиковите образувания сталактити, сталагмити, сталактони, водопади и др. Всичко е вълшебство и феерия. Налице са чудни творения във всички зали: "Преддверието", "Малката зала", "Концертната /голямата/ зала", "Хладилникът", "Малката пропаст", "Голямата пропаст", "Завеските", "Бялата зала", "Седмото небе" и много други. Разнообразни кристални полилеи и боздугани, блести елмазената пок-

ЛЕДЕНИКА

ривка на "чудесен" водопад.

Вляво от "Вълчата дупка", през тесен проход, попадаме в "Малката зала" изпъстрена с множество дълбочини. През зимата и пролетта ледените висулки представяват хиляди украшения в синкаво-зелен цвят. А през лятото "Голямата зала" се превръща в концертна зала, в която се устройват тържества. В изблик на гняв някой великан е

разхвърлял в безпорядък копия и мечове и с тях е обсипал сводове, стени и под. Сред купчините оръжия висят с кафяви ресни тежки барабани, а стоят край тях неподвижно свити каменни знамена и небрежно закачани изписани щикове. Къдрави колони подпират натежал свод от хиляди бели накити.

По-нататък, в залите, тежка копринена завеса покрива брачното

ложе на митичния великан. И бисери и седефени образувания щедро блещукат с различни цветове. По стълбата нагоре в пишна красота полускрит се показва чуден купол, сътворен от бял и жълт варовик. Блести кристално чиста вода в малко езеро. Ето го и разкъсаният кожух на великана, захвърлен върху зеленикавите образувания. Отсреща е величествената фигура на човек, събрал около себе си много хора и "разговаря" с тях. Над него - негърска глава, а над тях - крокодил...

В една от подземните зали се откроява великан, превърнат в камък - с разкрито лице, шапчица на главата, с къдрава коса, с потрошени зъби. А по пътя срещаме каменни водопади, пропасти...

Леденика е една от най-красивите пещери в България с площ 100 дка. През 1968 г. тя е обявена за природна забележителност.

Посетете този приказен подземен дворец /пещерата е национален туристически обект/ и във вашето въображение ще излезат чудни форми, приказни творения, вълшебства и ненадмината красота...

Леденика остава завинаги в сърцето и душата. Да, спомените от богатствата на българската земя остават незабравими за цял живот.

БИОДИНАМИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА МЕСЕЦ ОКТОМВРИ 2006 г.

Димитър СТОЯНОВ
Биодинамичен фермер,
с. Бачково

Три от близките до земята планети, Меркурий, Венера и Марс, се намират в региона на Дева. Това ще определи почти месечно силно влияние на земния елемент. Едва на 9-ти Меркурий ще навлезе в региона на Везни и заедно с Юпитер, които също е там, ще създадат определен противовес.

Практическите опити показват, че този месец е най-подходящ за добиване на строителна дървесина от различни дървета. Най-добър ще е, ако е започнал и листопада и използвате по възможност дните от 1-ви до 12-ти и 27-ми до 31-ви - периода на Възходяща Луна.

Този период е най-подходящ и за прибиране на плодове, които ще съхраняваме в хранилищата за зимата. Най-благоприятни за това са дните "плод" и "цвят": 1, 4, 5, 8, 9 и 12-ти. От прибраното и преработено в тези дни грозде ще получите много добро вино.

През месеца е необходимо да започнем и първата есенна обработка на почвата, като според културата, която ще засаждаме, спазваме съответните импулси.

Времето за садене е от 13 ч на 12-ти октомври до 01 ч на 27-ми октомври.

Смеските за зелено торене да се засяват в дните "цвят".

Възможностите са много, но бих ви посъветвал да използвате ечемик и зимен грах. До месец март ще имате богата и ароматна зелена покривка и когато ечемикът започне да братява, а грахът напълни, да се окоси и след няколко дни да се заоре в земята. Необходими са двайсетина дни за сработване на зелената маса от червеите и бактериите и ще имате готова площ за засяване с всякакви пролетни култури според схемата за сеитбооб-

ръщение, която прилагате.

Кое е най-важното?

На първо място не случайно споменах засяване в дни "цвят". По тази схема зелената маса ще има богата енергия и не толкова количество, а качество, така необходими за засетите през пролетта растения.

На второ място, окосяването и заораването да се извърши задължително при Низходяща Луна. В този период почвените организми незабавно, след заораването, започват работа по преработката на зелената маса, Това е правило и

при мулчирането. Заложения в този период мулч веднага се всмуква в почвата от организмите, докато при Възходящата Луна за кратко време изсъхва, става като сено и има ценност само като покритие на почвата, добрите сили са отишли във въздуха.

Понеже говорим за един период от годината, който има голяма роля за подобряване на почвеното плодородие и е необходимо да мислим и действваме за през цялата година, да обърнем внимание и на компостирането. Във вестника се отпечатаха доста материали и те

са добри и полезни за всички, но виждате важни неща, които не се знаят. **Важно е не само да знаеш и да можеш да извършиш някаква дейност в стопанството, но много важно е също кога да се извърши тази дейност.**

Ние, биодинамиците, наричаме това "Точното време". **Определена дейност, по определен начин, в определено време** - най-добър резултат. През месец октомври има най-много дни, които са добри за подготовка на компостната купчина. Те са подредени по качество - 3, 31, 2, 4, 5, 29 и 30. С добра предварителна подготовка за един ден може да заредите купчина, от която ще получите 2-3 кубически метра отличен компост за следващата есен.

Готовият компост ще ви бъде най-полезен, ако го разхвърляте на площите /лехите/ и заровите в земята /не дълбоко/ на 21-ти и 26-ти октомври.

За подобряване на почвеното плодородие по биодинамичен начин ще говорим допълнително и по-подробно в нашия вестник през зимните месеци.

Биодинамичната активност на месеца е подчертана и от малкото неблагоприятни дни за работа в стопанството - 6-ти и 19-ти. Използвайте ги за почивка или други дейности.

Пожелавам на всички успешен месец.

БИЛКИ И ПОДПРАВКИ ЗА РОДОВОТО ИМЕННИЕ

Милена АТАНАСОВА

БАЛКАНСКИ ЧАЙ /Satureja montana L./

Балканският чай се култивира в Алжир, Португалия, Южна Франция, Северна Италия и др. страни. Биологични особености:

Растението е многогодишно тревисто и има множество стъбла - от 320 до 390. То расте добре на хумусно-карбонатни почви с рН 4,8-8,1. Цъфтежът му започва от втората година. Балканският чай започва рано своята вегетация - в края на февруари, началото на март. Най-активен е растежът му в началото на юни, бутонизацията настъпва през първите десет дни на юли, масовият цъфтеж - през юли-август и продължава 32-47 дни. Семената узряват през септември-октомври.

Размножаване: Има няколко начина на размножаване на балканския чай.

Вегетативно размножаване. Това става чрез вкореняване на стъблени резници.

Чрез разсадопроизводство.

Първият метод е подходящ тогава, когато се разполага с добро 3-4-годишно маточно поле, от което да се взимат подходящи резници, които да се вкореняват в продължение на 8-12 месеца, за да се получи качествен посадъчен материал.

Разсаждането се извършва през октомври, като може да се използват или лавандуло-садачна или оби-

кновена разсадо-садачна машина. Преди разсаждането кореновата система се съкращава. Разсадите се заравят на такава дълбочина, че кореновата шийка да бъде под нивото на земята 4-6 см. Разсадната норма е 70x40 см. Основните обработки включват оран веднага след освобождаването на нивата от есенници, дълбока 25-30 см, едновременно с която се внасят 2-3 тона

на декар отлежал оборски тор. Преди разсаждането нивата се бранува и култивира.

Грижи през вегетацията:

Първо култивиране на междуредията - през пролетта, на дълбочина 10-12 см; Второ култивиране на междуредията - през есента, на дълбочина 10-12 см.

Прибиране на реколтата:

За производство на етерично масло суровината се коси във фаза масов цъфтеж. В този период съдържанието на етерично масло в растението се съдържа: в съцветията - 0,58%, в листата - 0,42% и в стъблата 0,16%.

Растенията, достигнали 2-3-годишна възраст имат: 28,6% съцветия, 51,7% листа и 20% стъбла. За преработка се бере цялата надземна част, като окосената суровина може да се преработва незабавно или да се изсуши в сенчести и проветриви помещения за по-късна преработка.

Етеричното масло на балканския чай съдържа основно тимол и карвакол - 15-40%.

От стр. 1

Те святкаха даже при мъжделивия зрак на светилниците в голямата барака.

- Това няма да продължава вечно! Аз премислям един план. И ти, старче, можеш да вземеш участие! - прошепна младият роб.

- Какъв план? - равнодушно и с въздишка попита жрецът.

Нард разгорещено и уверено почна да обяснява:

- И ти, старче, както и аз, съвсем скоро ще бъдем свободни хора, а не роби. Сметни само: на всеки десет роба се пада по един стражник. И за петнайсет робини, които ни готвят и шият дрехи, отговаря само един. Ако в уговорен час всички се нахвърлим върху стражата, ще я победим!

Нека са въоръжени, а ние оковани. Ние сме по десет на един, пък и от веригите става оръжие за предпазване от меча. Разоръжаваме всички пазачи, връзваме ги - и им взимаме оръжието!

- Ех, момко... - пак въздъхна Кратий и отново вяло рече: - Твоят план е недомислен: тия, близките стражници, дето са до нас, може и да разоръжиш, но скоро господарят ще прати нови - сигурно цяла армия - и ще убие въстаналите роби.

- Аз и за това съм помислил, старче. Трябва да се избере такова време, когато няма да има армия. И това време наставя: всички виждаме, че армията я готвят за поход. Събират провизии за три месеца. Значи, след три месеца армията ще бъде където трябва и ще влезе в бой. В сражението тя ще отслабне, но ще победи, пленявайки много нови роби. За тях вече се правят нови бараки. Ние трябва да почнем да разоръжаваме стражата веднага след като армията на нашия владетел влезе в сражение с другата войска. На вестносците ще им трябва месец, за да занесат съобщението за нуждата от незабавно връщане. Отслабналата армия ще се връща поне три месеца. За четири месеца ще успеем да се подготвим за срещата - ще бъдем не по-малко от войниците в армията. Пленените роби ще поискат да бъдат с нас, когато видят какво е станало. Всичко съм го предвидил точно, старче.

- Да, момко, с тоя план и замисъл наистина ще можеш да разоръжиш стражата и да удържиш победа над армията - отговори жрецът вече насърчително и добави: - Но после какво ще правят робите и какво ще стане с господарите, надзирателите и армията?

- Виж, за това не съм мислил много. Засега ми идва наум само едно: всички, които са били роби, ще станат свободни; а всички, които днес не са роби, ще станат роби - сякаш мислейки на глас и не съвсем уверено каза Нард.

- А жреците? Кажете ми, лади човече, към робите или към не робите ще причислиш жреците, когато победиш?

- Жреците? За това въобще не съм мислил. Но сега си мисля: нека жреците си останат жреци. Тях ги слушат и робите, и владетелите. Въпреки че често е трудно да ги разбереш, те са безвредни. Нека си разказват за боговете, пък нашия живот ние по-добре знаем как да го живеем...
- Как по-добре, това е хубаво! - отговори жрецът и се престори, че ужасно много му се спи.

Но Кратий не можа да заспи през цялата нощ. "Разбира се - мислеше си той, - най-лесното е да съобща за заговора на владетеля и да хване юношата-роб - явно той е главният подстрекател. Но това няма да реши проблема. Робите винаги ще имат желание да се освободят от робство. Ще се явяват все нови водачи, ще се разработват нови планове, а щом е така, главната заплаха за държавата винаги ще иде отвътре".

Пред Кратий стоеше фундаментална задача: да разработи план за поробването на целия свят. Той разбираше: да се постигне тази цел само с физическо насилие не е възможно. Трябва психологическо манипулиране на всеки човек, на цели народи! Човешката мисъл трябва да се трансформира - да се внуши на всеки, че робството е най-висшето благо. Трябва да се задейства саморазвиваща се програма, която да дезориентира цели народи в пространството, времето и понятията! Но най-главното е в неадекватното възприемане на действителността.

Мисълта на Кратий работеше все по-бързо и по-бързо, той престана да усеща тялото си и тежките окови на ръцете и краката. И внезапно, като лунна мълния, идеята се роди! Още неясна и необяснима, но вече осезаема и изгаряща въображението със своята мащабност. **Изведнъж Кратий се видя като единствен господар на света.**

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗНА ОТ АНАСТАСИЯ ДЕМОН КРАТИЙ

Премахнали ли сме се наистина 500-годишното робство или само си въобразяваме, че сме свободни?

Жрецът лежеше на нара, окован във вериги. И се възхищаваше от себе си: "Утре сутринта, когато подкарат робите на работа, аз ще направя условния знак и началникът на охраната ще се разпореди да ме изкарат от робската редица, да ми свалят оковите. Ще детализирам програмата, ще кажа няколко думи - и светът ще почне да се променя! Само няколко думи - и целият свят ще ми се подчини: на мен, на моята мисъл. Бог наистина е дал на човека сила, на която няма равна във Вселената. Тази сила е човешката мисъл. Тя ражда слово и променя хода на историята.

Страшно много ми проработи късметът - точно сега робите готвят план за въстание. Този план е обмислен и явно може да им донесе положителен резултат, макар и временен. **Но аз, само с няколко фрази, ще поробя навеки не само тях, внуците им и правнуците им, но ще превърна в роби и всички земни владетели за хиляди години напред!**

На сутринта, по знак на Кратий, началникът на охраната сваля оковите му. Още на другия ден, на наблюдателната му площадка бяха извикани останалите петима жреци и самият фараон. Пред събралите се, Кратий започна своята реч:

- Това, което ще чуете сега, не бива да бъде записано или преразказано от никого. Наоколо ни няма стени и затова никой друг, освен вас, няма да чуе думите ми. Аз измислих начин за превръщане на всички хора, живеещи на Земята, в роби на нашия фараон. Да се направи това с многочислени войски и изнурителни войни е невъзможно. Но аз ще го сторя само с няколко изречения! Ще минат само два дни след произнасянето им - и вие ще видите с очите си как светът ще почне да се променя. Вижте: долу дълги върволици оковани във вериги роби носят по един камък. Охраняват ги много войници. Колкото повече роби, толкова по-добре за държавата - така сме мислили винаги. Но колкото повече са робите, толкова повече се налага да се опасяваме от бунт. Постоянно усиляваме охраната. Принудени сме добре да храним робите си, инак не могат да извършват тежката физическа работа. Въпреки това, те са лениви и склонни към бунт. Гледайте ги как бавно се мъкнат, а измързеливилата се стража не подгонва с камшиците и не бие даже здравите и силни роби. Охо, чуите ме, обаче: те ще ми припнат много по-бързо! И то без никаква стража. Надзирателите също ще станат роби. Ето как може да стане това: нека още днес глашатаяте разнесат указ от фараона, в който ще бъде казано: От утре сутринта на всички роби се дава пълна свобода. За всеки камък, доставен в града, свободният човек ще получи по една монета. Монетите могат да се обменят за храна, дрехи, жилище, дворец в града или за целия град. Отсега вие сте свободни хора!"

Когато жреците осъзнаха казаното от Кратий, един от тях - най-възрастният - каза:

- Ти си демон, Кратий! Замисленото от теб ще зарази с демонизъм всички земни народи.

- Нека да съм демон. И нека замисленото от мен хората да го наричат в бъдеще "демократия"...

На залез слънце указът бе оповестен пред робите. Те бяха напълно изумени и почти всички не спяха през цялата нощ, представяйки си новия,

щастлив живот.

На следващата сутрин жреците и фараонът пак се качиха на площадката на изкуствения хълм. Картичката, която видяха очите им, надминаваше всяко въображение! **Хиляди хора - довчера роби - в надпревара мъкнеха същите камъни, както и преди. Плували в пот, мнозина носеха по два камъка! Други, които имаха по един, тичаха, вдигайки прах след себе си. Някои надзи-**

ратели също мъкнеха камъни. Хората, въобразили си, че са свободни, понеже са им снели оковите, се напъваха до пръсване да получат повече от мечтаните монети, за да могат да си уредят щастлив живот...

Кратий прекара още няколко месеца на своята площадка, доволно наблюдавайки ставащото долу. А измененията бяха колосални! Част от робите се обединиха в малки групи, измайсториха колички, и като ги натоварваха догоре с камъни, облени в пот - почваха да ги бутат.

"Те още много приспособления ще измайсторят... - с удоволствие си мислеше Кратий. - Ето, вече и вътрешни услуги възникнаха: разносвачи на вода и храна. Част от робите ядат, без да спират работа, за да не губят време да ходят до бараките за обяд, разплащайки се със снабдителите чрез получените монети. Гледай ти - даже лекари изникнаха сред тях: помагат на пострадалите направо в движение - също за монети! И регулировчици на движението си избраха... **Скоро ще си изберат и началници, съдии... Нека си изберат - нали си мислят, че са свободни, а нещата си останаха същите: мъкнат камъни...**"

Така продължават да тичат несретниците през хилядолетията - прашни, потянали в пот, мъкнейки тежките си камъни... И сега потомците на същите роби са също роби, и продължават безсмисления си бяг...

- Сигурно имаш предвид простите работници, Анастасия. С това май човек може да се съгласи. Но няма как да се причислят към категорията на робите всички ръководители на предприятия, чиновниците, ... предприемачите...

- А виждаш ли някаква разлика, Владимире? Тогава обясни ми в какво се състои.

- Ами в това, че едни работят - мъкнат камъни като роби, а другите командват мъкненето; както се казва днес - производствения процес!"

- Ръководенето е също работа и често по-сложно от носенето на камъни от един роб.

- Общо взето - да: на предприемачите им се пръска главата от грижи. Мислите им са заети с проблеми от сутрин до вечер. И какво става тогава? **Излиза, че и фараонът, и президентът, и канцлерът - също са роби?**

- **Точно така. Станаха роби и жреците, които извършиха този злокобен акт.**

- Да, но щом има роби, трябва да има и робовладетци. Кой са тогава те? Щом даже жреците не ги вписваш към тях?

- **Робовладелецът - това е изкуственият свят, създаван от хората. А надзирателите са вътре в почти всички хора и ги шибат с камшиците си - карат ги да работят за монетки.**

- Рисувах ни печална и безизходна картина. **Излиза, че през изминалите хилядолетия, докато са възниквали и изчезвали цели империи и са се сменяли религии и закони, всъщност нищо не се е изменило: човекът си е останал роб. Нима това не може да се поправи?**

- Възможно е!
- И как? Кой може да го направи?
- Образът.

- Какво значи - "образът"? Кой образ?
- Онзи образ, който ще разкрие ново положение на хората. Сам съди, Владимире: хората, които днес управляват света с пари, мислят, че щастието може да се постигне само чрез власт и пари - и се мъчат да убедят в това всички останали хора, които се напъват да печелят монети!"

Но често, вече все по-често, самите победители пострадват в напразната надпревара. Те реално достигат илюзорните висоти и затова много по-остро от другите усещат цялата безсмисленост на живота си.

Ето, сега ще ти покажа една сценка от бъдещия живот, а ти я опиши - нека по-скоро се превърне в реалност.

"НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ"
Владимир МЕГРЕ

В началото бе словото

Владимир Ажажа

Озадачи ме едно откровение на Алберт Айнщайн: "Достоевски ми дава повече, отколкото всеки друг мислител, повече, отколкото Гаус." Но след като препрочетох нашия голям класик, се приобих към гледната точка на великия физик. Просто да се чудим колко съвременен и дълбоко разсъждава Ф. М. Достоевски! Ще цитираме някои негови изказвания.

"Ами ако човек е бил спуснат на Земята във вид на някаква нагла проба, за да се провери дали ще оцелее подобно същество на Земята, или не?"

"Дали щастие в човешкия живот нараства паралелно с развитието на господството на човека над природата в рамките на възможно при сегашното развитие на естествените науки?"

"Прогресът на естествените знания има отношение към живота главно чрез своята техническа страна."

"Всички тези въпроси изобщо не са свойствени на ум, създаден с разбирането единствено за три измерения."

Сравнете у А. Айнщайн: "Човешкият разум не е способен да възприема четири измерения. Как може да постигне Бог, за когото хиляда години и хиляда измерения са едно?"

"Объркаността и неопределеността на днешните понятия произтича от една проста причина: отчасти поради това, че правилното изучаване на природата датира от неотдавна (Декарт и Бейкън) и че ние все още сме събрали изключително малко факти, за да направим въз основа на тях някакви заключения. А пък бързаме да ги правим, подчинявайки се на закона на нашето развитие. Само ограничените натури могат да извеждат окончателни резултати от сегашните факти и да се успокояват с това."

И накрая още едно. Полузнанието е деспот..., жреци и роби, пред които всички се прекланят с любов и суеверие, пред които трепери самата наука."

Чудно е колко дълбоко Ф. М. Достоевски е разбирал същността на познавателния процес, недостатъчността на натрупаните знания и колко прозорливо е осъждал вредата от апологетиката на "полузнанието", която задържа разви-

тието на науката.

В тази връзка смятаме за уместно да посочим някои концепции, които биха могли да очертаят днешните контури на постоянно обновяващата се мироведна парадигма. Тези възгледи в различни степени са публикувани в трудовете на Г. С. Белимов, Ж. Вале, В. С. Злобин и В. Г. Федотова, Е. И. Лубенцов, В. Д. Пликин, Ю. А. Фомин и автора на тези редове.

Изглежда всеки изследовател мислено стига до наличието на някакъв организиращ елемент (или система от елементи) във Вселената. Но какъв именно?

През 1981 г. В. Д. Пликин завършва изучаването на така наречената следа върху водата. Това започва преди много години, когато стажантът Пликин вижда една сутрин през прозорцата на лабораторията следа от маневрите на катер върху водата. Вечерта същата тази следа е на предишното си място, макар че катерът отдавна го нямало. Това наблюдение става съдбовно за изследователя.

"Следата върху водата" е информационно, а не физично явление. То представлява способност на водата да изгражда и съхранява информационния образ на протичащите в нея процеси. Това не е плоска картина, а обемна форма. Затова "следата" се вижда при всяка вълна и при голяма дълбочина при преминаване на тяло. Разликата между обикновената физическа следа, която се вижда на повърхността няколко десетки секунди, и информационната следа е такава, каквато е разликата между обикновената снимка и холограма на един и същ обект. Върху снимката всяка точка съдържа информация единствено за самата себе си, а в холограмата всяка точка носи информация за всички съседни точки. В резултат на това се получава обемна форма на обекта върху плосък лист.

По-нататъшните изследвания показват, че "следата върху водата" е само един от видовете информация, който се съхранява от водата. Водата се откри пред очите ни като склад на различна информация.

От водата може да се получи определен вид информация, ако й създадем "специални" условия. А ако й създадем по-голям брой такива условия, тя ще ни даде такава информация, която не би могла да се получи нито от свръхсинхрофазотроните, нито от свръхтелескопите.

Но основното предназначение на водата е да бъде информационна основа на биологичния живот във Вселената.

Именно водата (H₂O) е в основата на всички процеси в растителния и животинския свят на

нашата планета. Водата е добър разтворител, но не по силата на особените си химични свойства, както смятаме днес, а по силата на съдържащата се в нея информация относно деструктурирането на другите вещества. Тази информация "е записана" във водата във вид на "библиотека на програми" за взаимодействие на водата с конкретни вещества.

Освен биологичните процеси, във Вселената имат място и звездните процеси. Информационната основа на вътрешнозвездните процеси също е двуокис на лек елемент - литий. Това е литиевата вода (Li₂O). Литиевата вода също е универсален разтворител на веществата в звездните процеси именно по силата на съдържащата се в нея информация относно деструктурирането и взаимодействието с другите вещества при високи температури, които са характерни за вътрешнозвездните процеси.

Във Вселената съществуват две води - две нейни информационни основи.

По-нататъшните изследвания водят до извода за три съществени положения.

1) Информацията е основа на глобалния ред във Вселената.

2) Информацията е основа на веществото (на материята).

3) Информацията е основа на живия организъм.

Тези положения са принципно нова научна платформа, която дава възможност да се обърнем към Мирозданието от свършено различна гледна точка, да преосмислим съществуващата философия, съществуващите научни концепции и методи.

Известни са две диаметрално противоположни концепции за Мирозданието.

- Съзнанието е първично, материята е вторична - у идеалистите;
- Материята е първична, съзнанието е вторично - у материалистите.

За частие светът е съграден по друг начин и нито едните, нито другите са прави. Днес можем да си позволим да кажем следното: **Вселенският Разум е първичен, информацията е вторична, енергията е третична, а материята и съзнанието са производни от първите три.**

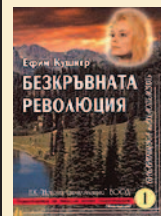
Тези положения разкриват други закони на светустройството и определят нови подходи в практиката, а именно:

Първо. В основата на Мирозданието са заложили три неща: Вселенският Разум, информацията и енергията - първопричината за материалния свят, за информацията и енергията, които са търсени от човешката мисъл хилядолетия наред, като във връзка с това са били предлагани хипотези за наличието на материални частици. Сега може да се говори за това, че в

природата няма нито атоми, нито електрони, нито пък елементарни частици в нашето сегашно разбиране. Тези понятия са условни.

Второ. Вселената се състои от разноматериални светове. Има финоматериални, плътноматериални, където енергията е уплътнена. Има твърдоматериални светове, като земният физически свят, където енергията се намира в свръхплътно състояние. Разновидността на Материята (веществото) - това е различното състояние на енергията. Всяко вещество (газ, течност, минерал, метал) притежава енергетичната структура на "пчелна пита", като около възлите на структурата е навита информационно-енергетичната спирала, на чиито навивки се намира различно количество енергия. И която, пронизвайки всички възли, формира енергетичните клетки в цялата структура на веществото.

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

Книга 1 "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер

Книга 2 "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Мегиков

Книга 3 "ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов - почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Роговите имена"

Книга 4 "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гивов, посветил живота и творчеството си на Роговите

Книга 5 "ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО" - сборник статии на икономическа тематика, събрани и преведени от Владимир Богданов

Книга 6 "ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО" от известния писател Виктор Мегиков, председател на Академията за Роговите имена в Русия

Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59 e-mail: rodimie@yahoo.com

За съмишлениците на родови имена, които желаят да проведат експерименти за производство на екологично чисти храни

Предлагам земеделска земя на 20 км западно от София. Тези, които имат идеи, опит и проекти, които искат да мултиплицират в родовите имена като алтернативни източници на енергия, осигуряване на вода, биологично производство на растения, растителни продукти и храни от растителен произход, както и тяхното съхранение и реализация, могат да се обадят на инж. Борислав Даскалов.

Тел. 089 978 40 05; 02 931 43 71 (вечер след 19 ч.)

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:
1172 София
Кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1"
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

ISSN-1312-7063

Издателска къща "Новата цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBGSF

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XXI век" ЕООД